

ECOUL ARIPILOR MOLDAVE

Revista Bazei 95 Aeriană

Nr. 1/2021

Ochii care spun istorie

PAG. 18-23

Din tată în fiu, în slujba aviației

PAG. 28-30

101 ANI ÎN SLUJBA ARIPILOR ROMÂNEȘTI

Legendarul Erou al Aerului

PAG. 44

Născut sub zodia zborului

PAG. 66-67

**Alexandru Șerbănescu - 109 ani de la nașterea
cêlor mai strălucitoare aripi**

PAG. 68-69

Baza 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbanescu” Bacău

SUMAR

Colectivul de redacție

PREȘEDINTE:

General de flotilă aeriană

Leonard-Gabriel

BARABOI

MEMBRI:

Locotenent

Mădălina BURLACU

Locotenent

Alexandru NĂSTASĂ

COLABORATORI:

Plutonier adjutant
principal

Sorin GRUMUȘ

Plutonier major

Crina CRISTOFOR

Plutonier adjutant
principal

Lucian IRIMIA

Căpitan

Mirela VÎȚĂ

Locotenent

Anca MEDREA

Maistru militar IV

Bogdan PANTILIMON

Răzvan COJOCARIU

Marian BUCUR

Dan ȘTEFAN

Emanuel IACOB

Epopoea spațială a cosmonautului Dumitru Prunariu a început pe aerodromul Bacău.....	6
Ședința Consiliului de Garnizoană 2021.....	7
Deschiderea anului de instrucție 2021.....	8
Un pas înainte.....	9
24 ianuarie 1859—Unirea Principatelor Române.....	10
Pune-ți aripi și zboară, iubire!.....	11
Iubește ceea ce faci și fă ceea ce iubești!.....	12
Ceremonial militar la Berești-Bistrița.....	13
Primăvara vine cu o floare.....	14
8 martie—Ziua Internațională a Femeii.....	15
Ziua NATO, marcată la Baza 95 Aeriană.....	16
29 aprilie—Ziua Veteranilor de Război.....	17
Recuperarea istoriei naționale: Voci de dincolo de veac. Ochii care span istorie.....	18-23
Bucurii de Sărbătorile Pascale.....	26
Familii de militari.....	27
Din tată în fiu, în slujba aviației.....	28-30
30 aprilie—Ziua Logisticii Militare.....	31
Zborul și adrenalina din înălțimi.....	32-33
Obiective îndeplinite.....	34-35
Ca să fii cu ai tăi când ești departe, îndreaptă-ți dorul spre patrie	40-41
Portret de militar la început de drum.....	42-43
Istoria și eroii ei.....	44-45
Ziua Mondială a Meteorologiei.....	46
Vinerea Verde.....	47
Un salvator pentru Ziua Mondială a Sănătății.....	48-49
Iubirea și respectul pentru nașna militară se transmit din generație în generație.....	50-51
15 mai—Ziua Poliției Militare și a Apărării CBRN.....	52-53
Oamenii care se uită la stele, nu se tem de întuneric.....	54-55
Trageri în Poligonul Capu Midia.....	56-57
Trageri în Poligonul Gârdeni.....	58
Treceri în rezervă.....	60-65
Născut sub zodia zborului.....	66-67
Alexandru Șerbănescu—109 ani de la nașterea celor mai strălucitoare aripi.....	68-69
Rânduri din istoricul Bazei 95 Aeriană—101 ani	70-73

Adresa: Strada
Republicii, numărul 202
BIS, Bacău

E-mail:
baza95aeriana@roaf.ro

MESAJUL COMANDANTULUI BAZEI 95 AERIANĂ „EROU CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU"

PRIVIND ANIVERSAREA A 101 ANI ÎN SLUJBA ARIPILOR ROMÂNEȘTI AI BAZEI 95 AERIANĂ „EROU CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU"

General de flotilă aeriană

Leonard-Gabriel BARABOI,

Comandantul Bazei 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu”

Împlinirea a 101 ani în slujba aripilor românești reprezintă o încununare a eforturilor tuturor celor care, prin muncă și perfecționare continuă, au adus un plus de valoare misiunilor încredințate singurei unități de aviație din regiunea Moldovei și prima din țară care a adăugat un an venerabilei vârste de un secol.

Această aniversare constituie un reper cu o semnificație aparte în cronologia evoluției noastre, un moment al bilanțului și al recunoașterii meritelor asociate angajamentelor îndeplinite în decursul timpului.

În acest context, sărbătoarea noastră reprezintă un reper solemn care ne reamintește de importanța și valoarea misiunilor pe care le avem de îndeplinit.

Mereu conectați la cerințele actualității cotidiene, slujim cu devotament aripile patriei, integrându-ne cu succes în dinamica vieții.

Prestigiul Bazei 95 Aeriană, moștenit de la predecesorii noștri, reprezintă, în primul rând, o misiune permanentă care ne revine atât nouă, celor de astăzi, precum și generațiilor de mâine, metamorfozată în responsabilitatea de a onora istoria în fiecare moment.

Amintim în caruselul reperelor istorice de numele primului cosmonaut român, Dumitru Prunariu, de echipajul format din Vasile Niculescu și căpitanul Victor Precup, de numele cavalerului cerului, Alexandru Șerbănescu, pe care îl purtăm cu cinste și recunoștință încă din anul 2006 sau de prima femeie pilot pe supersonic din Armata României, Simona Maiercan, alături de multe alte nume importante și aflate în strânsă conexiune cu tot ceea ce a devenit astăzi continuatoarea tradițiilor și a dedicării depline față de patrie.

Pilon esențial al menținerii securității într-o lume dinamică și cu permanente provocări, dar și ancoră de stabilitate la nivel național și internațional, menționăm participarea Bazei 95 Aeriană, în premieră pentru România, în cadrul Summitului NATO de la Bruxelles din anul 2018 prin care am scris o frumoasă pagină în istoria Forțelor Aeriene Române.

În încheiere, toate aceste angajamente și performanțe rămân garanția întregii echipe din această unitate, care performează la cele mai înalte standarde și pentru care îndeplinirea misiunilor încredințate a fost ridicată la rang de credință.

„Cine crede-n zbor e stăpân peste zare.”

La mulți ani!

BAZA 95 AERIANĂ „EROU CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU”

Epopeea spațială a cosmonautului Dumitru

Plutonier adjutant principal Sorin GRUMUȘ

Detașamentul inițial de candidați cosmonauți români

La data de 14 mai 1981, cosmonautul Dumitru Prunariu (foto nr.1) devenea primul și, până acum, singurul român care a zburat în spațiul cosmic. Epopeea spațială care s-a desfășurat la bordul complexului orbital SOIUZ 40 avea să marcheze un eveniment unic în istoria zborului românesc, zborul cu succes în spațiul cosmic al primului cosmonaut român, locotenentul-major inginer de aviație Dumitru Prunariu. Toate fazele acestei realizări spațiale a cosmonautului, sunt redată în amănunt în cartea *La cinci minute după cosmos*, elaborată de Dumitru Prunariu împreună cu ziaristul Alexandru Stark.

Foto nr. 1 – Dumitru Prunariu

Prunariu a început pe aerodromul Bacău

În conformitate cu prevederile Ordinului Marelui Stat Major nr. CL 00637 din 10 septembrie 1977, începând cu data de 10 august 1977 s-a pus în aplicare Statul de Organizare – anexă la statul Centrului de Instrucție al Aviației Bacău al Grupului de Pregătire Specială (cosmonauți). Conform Ordinului MC 831 din 14 septembrie 1977, elevii absolvenți ai Școlii de Ofițeri de Rezervă de Aviație au fost înaintați la gradul de sublocotenent în rezervă, iar la data de 18 septembrie 1977, aceștia au fost trecuți în rezervă. Printre ofițerii în rezervă, s-a numărat și sublocotenentul în rezervă Dumitru Prunariu.

La data de 1 ianuarie 1978, au fost selecționați trei candidați ca membri ai grupului de pregătire a cosmonauților din cadrul Misiunii Spațiale Româno - Sovietice „Intercosmos”. Cei trei candidați erau: ing. Dumitru Prunariu, ing. Cristian Guran și căpitanul ing. Mitică Dediu.

În *Registrul Istoric* al Centrului de Instrucție al Aviației Bacău se consemnează:
„Conform Ordinului Ministerului Apărării Naționale nr. MC - 111 din 13 martie 1978 următorii ofițeri de rezervă se cheamă în cadrele active cu gradul de locotenent-major și se numesc în funcțiile de ofițer 2 navigant - grupa de pregătire specială cosmonauți:

1. Sublocotenent inginer Prunariu Dumitru;
2. Sublocotenent inginer Guran Cristian”.

În cele din urmă, la selecția finală aveau să fie aleși Dumitru Prunariu și Mitică Dediu, (foto nr.2) care chiar dacă nu avea cele mai bune performanțe la capitolul științific, excela fizic și medical. Mitică(Dumitru) Dediu, ofițer activ în Centrul de Instrucție al Aviației de la Bacău, a fost pregătit împreună cu Dumitru Prunariu la Centrul de Pregătire a Cosmonauților „Iuri Gagarin” din Zviodnîi Gorodok - Orașul Stelar (aflat în apropiere de Moscova).

Foto nr. 2 – Mitică Dediu

La data de 14 mai 1981, ora 20, 16 minute și 38 secunde, nava sovietică SOIUZ 40, cu un echipaj româno-sovietic, și-a luat startul de pe cosmodromul Baikonur, înscriindu-se pe o orbită cosmică circumterestră. În lucrarea autobiografică *La cinci minute după Cosmos*, apărută la Editura Militară în anul 1982, Dumitru Prunariu consemnează:

[...] Adesea mă întreb: aş putea oare stabili exact momentul în care am intrat „pe ultima linie dreaptă”, la al cărei finiş se afla plecarea în misiunea cosmică? Cum am ajuns eu, de fapt doar elev la şcoala de ofiţeri de aviaţie în rezervă şi abia ucenic întru ale zborului, să particip la un concurs de candidaţi-cosmonauţi?

Era într-o oră de curs...Septembrie 1977...În sală intră comandantul nostru, colonelul Stahie. Ne aruncăm priviri întrebătoare unii altora. Ce s-o fi întâmplat? El zîmbea... Avea un zîmbet uşor...Se lăsase linişte, o linişte cum trăisem doar înaintea unui zbor de noapte. Aflăm că vor avea loc selecţionări pentru programul „Intercosmos”... Surpriză generală...Iarăşi priviri...Din nou tăcere...Sînt sigur că fiecareia îi trecea prin minte exact acelaşi gând care-mi trecea şi mie: „Să fie oare adevărat că există o şansă de a ajunge în cosmos?” Optsprezece dintre noi au spus „da”.

Despre perioada pregătirii la Centrul de Instrucţie al Aviaţiei de la Bacău, cosmonautul Dumitru Prunariu rememorează:

[...] Acele luni de pregătire ne-au dat imens de mult. Mai târziu se va aprecia la justa valoare calitatea excelentă a adevăratei pregătiri, care ne-a asigurat o bază temeinică pentru ceea ce va veni. Şi nu trebuie să uităm că experienţa noastră în domeniu nu era mare. Se formaseră însă - cu anii - nişte specialişti extraordinari, în care aveam o încredere totală. La antrenamentele pentru condiţia fizică instructor era un ofiţer, sportiv de performanţă.[...] Zbor pe avioane cu reacţie...Dinamica zborului...Mecanică celestă...Pregătirea radio...Cunoaşterea instalaţiilor de televiziune...Câte şi mai multe alte specialităţi şi cunoştinţe generale...[...]

Demn de remarcat este faptul că de pregătirea cosmonautului Dumitru Prunariu pentru misiunea „Intercosmos” s-a ocupat personal colonelul aviator Puia Ioan, locţiitor al comandantului Centrului de Instrucţie al Aviaţiei de la Bacău. În anul 2021 se împlinesc 101 ani de la înfiinţarea Centrului de Instrucţie al Aviaţiei şi 40 de ani de la primul zbor în spaţiu al unui cosmonaut român.

În *Cuvânt înainte* al lucrării de istorie militară *Istoricul Bazei 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Şerbănescu” Bacău 1920-2020*, apărută în anul 2020 la Editura Vicovia din Bacău, domnul general de flotilă aeriană Leonard-Gabriel Baraboi, comandantul marii unităţi, consemna printre altele: [...] *existenţa şi parcursul unităţii ne copleşesc de emoţie şi mândrie pentru că suntem continuatorii unor astfel de tradiţii şi valori umane şi materiale*[...].

Sedinta Consiliului de Garnizoana

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

Sedinta Consiliului de Garnizoana din acest an s-a desfășurat în baza regulamentelor militare în vigoare și a fost condusă de Comandantul Garnizoanei Bacău, general de flotilă aeriană Leonard-Gabriel Baraboi.

La activitate au participat comandanții unităților militare din Garnizoana Bacău, reprezentanți ai instituțiilor Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională și membri ai Consiliului de Garnizoana.

Ordinea de zi a cuprins analiza stării disciplinei militare în Garnizoana Bacău pentru anul 2020 și discutarea programului activităților din anul 2021.

Analiza de la nivelul Garnizoanei Bacău confirmă efortul comun și buna colaborare dintre unitățile militare ale Ministerului Apărării Naționale și celelalte structuri din Sistemul de Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională, ale Administrației Publice Locale, precum și cele stabilite cu populația civilă, toate acestea dovedind profesionalism, implicare și corectitudine.

DESCHIDEREA ANULUI DE INSTRUCȚIE

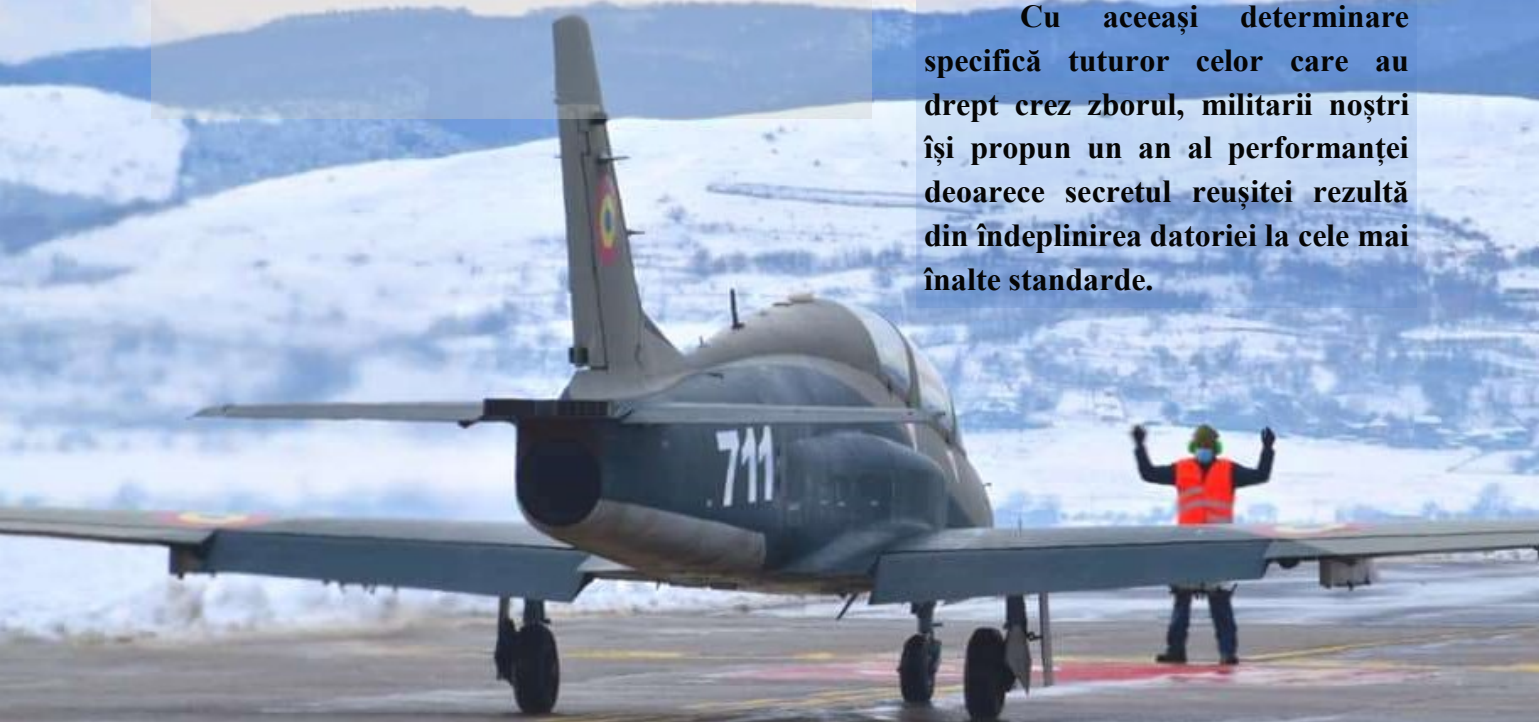
2021

Foto, text: lt. Mădălina Burlacu

**„Odată ce ai zburat, vei
păși pe pământ cu ochii
ațintiți spre cer.”
(Leonardo da Vinci)**

Startul activității de zbor de la Baza 95 Aeriană a atins cele mai înalte standarde și mai variate forme de antrenament, demonstrând cheia îndeplinirii cu succes a misiunilor ce urmează să fie realizate în acest an și o oportunitate de continuă perfecționare.

Cu aceeași determinare specifică tuturor celor care au drept crez zborul, militarii noștri își propun un an al performanței deoarece secretul reușitei rezultă din îndeplinirea datoriei la cele mai înalte standarde.

Un pas înainte!

Foto: lt. Mădălina Burlacu, lt. Alexandru Năstasă

Text: lt. Mădălina Burlacu

Cu încredere și speranța revenirii la normalitatea de dinaintea pandemiei, personalul Bazei 95 Aeriană a început vaccinarea împotriva virusului SARS-CoV-2.

Dacă anul care a trecut a însemnat o viață cu restricții și suferință, anul acesta sperăm că împreună putem schimba acest lucru.

Vaccinarea este un drept și nu o obligație. Alegem să valorificăm acest drept și să vă protejăm prin singura cale spre normalitatea care ne lipsește atât de mult!

Noi vrem să vă oferim siguranța care depinde de alegerea noastră.

Împreună ne putem relua viața!

Militarii din Garnizoana Bacău activează în cadrul call-center-ului organizat la nivelul Bazei 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” în scopul sprijinirii cetățenilor în vederea programărilor pentru vaccinarea împotriva virusului SARS-CoV-2 și al cooperării cu personalul Direcției de Sănătate Publică.

Zilnic, în format 24/7, militarii răspund apelurilor din toată țara, asigurând suportul tehnic pentru efectuarea programărilor și sprijinirea persoanelor care întâmpină dificultăți în utilizarea platformei sau solicită informații suplimentare aferente campaniei de vaccinare.

Militarii Bazei 95 Aeriană au fost în sprijinul autorităților locale încă de la începutul pandemiei, fiind implicați în toate activitățile care s-au realizat în scopul susținerii și ocrotirii populației.

24 ianuarie 1859 - Unirea Principatelor Române

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

„Români! Unirea este îndeplinită. Naționalitatea Română este întemeiată... Alesul vostru vă dă astăzi o singură Românie. Vă iubiți Patria, veți ști a o întări. Să trăiască România!”

Alexandru Ioan Cuza

La 162 de ani de la primul pas spre România, cunoscut și sub denumirea de Mica Unire sau Unirea Principatelor Române sub sceptrul domnitorului Alexandru Ioan Cuza, artizanul unirii, sărbătorim astăzi un act de voință a celor două principate românești, Moldova și Țara Românească, constituite în prima etapă de creare a statului unitar român modern.

După decenii și file istorice de la cele mai vii demonstrații de bucurie, ziua de 24 ianuarie ne face să reținem, la nivel de glorie eternă, recunoștință și năzuințe, oceanul împlinirii și meritul deținut de strămoșii noștri pentru faptele demne din ceea ce înseamnă România.

Se naște și se înalță deasupra tuturor!

15 ianuarie 2021 — o zi cu dublă semnificație culturală marcată de trecerea a 171 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu, cea mai importantă voce poetică din literatura română, înnobilită de zborul spre cele mai strălucitoare înălțimi cu aripile cuvintelor. A doua valoare este reprezentată de Ziua Culturii Naționale, în semn de omagiu a unui mare creator, dar și o zi de reflecție asupra culturii române.

„La zidirea Soarelui, se știe,
Cerul a muncit o veșnicie,
Noi, muncind întocmai, ne-am ales
cu,
Ne-am ales cu domnul Eminescu.
Domnul cel de pasăre măiastră,
Domnul cel de nemurire noastră,
Eminescu, Eminescu.”

(Grigore Vieru)

Pune-ți aripi și zboară, iubire!

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

În fascinantă lume a aviației, poveștile de iubire au un farmec aparte. Pentru Alexandra și Ciprian totul a început ca o joacă de copii. În decembrie 2009, în incinta Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri „Basarab I” Pitești, regăsindu-se în același pluton, după două luni de școală, într-o scurtă pauză și cu o simplă discuție, povestea a început să prindă contur.

Pasiunea pentru comunicații și informatică, dar și iubirea și dăruirea pentru o viață dedicată patriei, au reprezentat cel mai frumos start al unui drum spre împlinirea personală și profesională.

Atât Alexandra, cât și Ciprian au 31 de ani, ea fiind din Teleorman, iar el din Botoșani. La momentul respectiv își doreau să găsească posibilitatea de a alege un loc la mijlocul distanței, dar soarta a avut planuri și mai interesante cu ei. Lupta era acerbă deoarece ei nu erau singurii care își doreau acele locuri. În ziua repartiției, Alexandra fiind șefă de promoție a ales unul din cele două locuri seose pentru Bacău, el urmând-o îndeaproape în decizia selecției.

În septembrie 2011 au început activitatea în orașul bacovian, ea la Baza 95 Aeriană, iar el la Unitatea Militară de Transmisiuni, urmând ca din anul 2015 să-și continue povestea pecetluită de taina căsătoriei în frumoasa lume a aviației.

Traiectul iubirii

„Cel mai generos
dar pe care-l
aduce iubirea sunt
aripile sale.”

(George Byron)

„Nu am vrut să sculptez pasărea, am vrut să sculptez zborul”

Anul acesta s-au împlinit 145 de ani de la nașterea geniului care ne-a lăsat moștenire scara către cer, „Coloana Infinitului”.

19 februarie este data la care în anul 1876, în localitatea Hobița, s-a născut Constantin Brâncuși, sculptorul sufletului românesc. Din anul 2016 această zi a fost declarată „Ziua Națională Constantin Brâncuși”.

Personalitate marcantă în mișcarea artistică a secolului al XX-lea, Constantin Brâncuși a lăsat moștenire posterității o operă impresionantă, contribuind semnificativ la metamorfozarea sculpturii tradiționale în sculptură modernă și acordând în operele sale o importanță deosebită luminii și spațiului.

„Arta trebuie să apropie, nu să depărteze, să umple, nu să sape prăpăstii în bieteale noastre spirite și așa îndestul de răscolite de întrebări. În artă nu trebuie să existe străini. Eu am făcut piatra să cânte pentru omenire.”

Iubește ceea ce faci și fă ceea ce iubești!

Cu scopul de a transforma dorința în motivația de a face parte din lumea aviației, maestrul militar Radu-Lucian Petian, tehnic de bord în cadrul Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT, ne-a împărtășit din bucuriile și împlinirile profesionale pe care le experimentează în cadrul colectivului Bazei 95 Aeriană.

Absolvent al Școlii Aeriene de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” de la Boboc, colegul nostru a pășit în această unitate din anul 2013, iar din anul 2018 a devenit tehnic de bord.

„La îndrumarea surorii mele am pornit pe acest drum în care crezul meu a devenit siguranța zborului. Îmi desfășor activitatea fiind parte dintr-o echipă de la care am avut foarte mult de învățat și în care am găsit înțelegere și încredere.

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

Baza 95 Aeriană înseamnă foarte mult pentru mine, în special din perspectiva pasiunii, satisfacției, împlinirii și plăcerii față de ceea ce fac în fiecare zi petrecută aici.

Fiecare moment, activitate, exercițiu sau misună își are propriul farmec prin faptul că scopul nostru este atins atunci când totul s-a realizat în deplină siguranță, cu respectarea a tot ceea ce garantează desfășurarea zborului în condiții optime”.

Fiind fidel dictonului „Cine crede-n zbor e stăpân peste zare”, colegul nostru ne face mândri că este parte din colectivul Bazei 95 Aeriană.

BAZA 95 AERIANĂ „EROU CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU”

Ceremonial militar la Berești-Bistrița

Foto: lt. Mădălina BURLACU, lt. Alexandru NĂȘ-TASĂ

Text: lt. Mădălina BURLACU

Militarii Bazei 95 Aeriană i-au comemorat la Monumentul înălțat în memoria eroilor aerului căzuți la datorie, din localitatea Berești-Bistrița, județul Bacău, pe cei doi camarazi care și-au pierdut viața în catastrofa aviatică din 7 martie 2013.

Activitatea a fost organizată de Baza 95 Aeriană cu respectarea tuturor măsurilor împotriva răspândirii virusului COVID-19.

Cei doi militari, maistrul militar clasa a III-a Laurențiu Chiru și plutonierul Vasile Manolache au decedat în accidentul aviatic din data de 7 martie 2013, când un elicopter Puma SOCAT aparținând Bazei 95 Aeriană s-a prăbușit în apropierea comunei Berești-Bistrița, județul Bacău, în timpul executării unui zbor în formație.

Laurențiu Chiru avea 33 de ani, era necăsătorit și îndeplinea funcția de mecanic de bord, iar Vasile Manolache avea 37 de ani, era căsătorit, avea un copil și îndeplinea funcția de sanitar militar.

Un pios omagiu militarilor căzuți la datorie al căror devotament și sacrificiu vor rămâne veșnic în inimile noastre.

Primăvara începe cu o floare

**„Ziua în care Dumnezeu
a creat speranța a fost
probabil aceeași zi în
care a creat primăvara.”**

(Bern Williams)

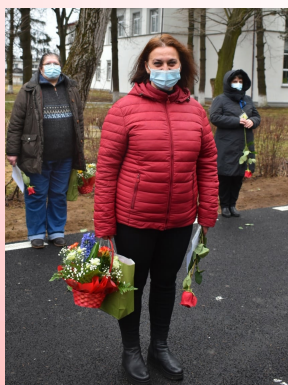
Foto: lt. Mădălina BURLACU, lt. Alexandru NĂSTASĂ

Text: lt. Mădălina BURLACU

Conform tradiției, cu ocazia zilei de 1 martie, comanda Bazei 95 Aeriană a oferit flori, simbol al venirii primăverii, doamnelor și domnișoarelor din unitate, în semn de mulțumire și apreciere, dar și pentru a înflori un zâmbet pe chipurile lor.

În acest context, în semn de recunoștință pentru implicarea și daruirea dovedite pe parcursul a 30 de ani de activitate profesională la Baza 95 Aeriană, a doamnelor Vechiu Carmen, Tănase Camelia și Roua-Piculina Cehan au fost conferite diplome și flori.

„Tot ce am făcut aici am făcut din pasiune. M-am născut cu aviația în casă, am copilărit la Deveselu și de 30 de ani îmi desfășor activitatea la Baza 95 Aeriană. Vă mulțumesc tuturor pentru gândurile bune, pentru tot ceea ce ați făcut pentru mine și pentru că mi-ați fost alături la bine și la greu! Vă doresc din toată inima mult noroc, sănătate, dragoste și perseverență! Să rămâneți la fel, oameni buni, iubitori și zâmbitori!” - Camelia Tănase

„Toți acești ani petrecuți în Baza 95 Aeriană m-au împlinit din punct de vedere profesional, motiv pentru care le sunt recunoșcătoare tuturor celor care au fost alături de mine în tot acest timp.” – Roua-Piculina Cehan

„Emoțiile mă copleșesc când mă gândesc la colectivul frumos și unit în care îmi desfășor activitatea. Am copilărit la Ianca și Boboc, dar cea mai mare parte a vieții am petrecut-o la Bacău și mi-am desfășurat activitatea la Baza 95 Aeriană. Vă mulțumesc tuturor din adâncul inimii pentru tot ceea ce ați făcut pentru mine!” – Carmen Vechiu

8 Martie - Ziua Internațională a Femeii

Primul și cel mai mic reprezentant al genului masculin și-a făcut datoria!

Pregătirile pentru 8 Martie au intrat pe ultima sută de metri

Ziua NATO, marcată la Baza 95 Aeriană

Foto: lt. Alexandru NĂSTASĂ

Text: lt. Mădălina BURLACU

Cu ocazia aniversării Zilei NATO, la Baza 95 Aeriană au fost înălțate pe catarg Drapelul Național al României și Drapelul Alianței Nord-Atlantice.

Prin ceremonia în format restrâns s-a marcat aniversarea celor 17 ani de la aderarea României la NATO și 72 de ani de la înființarea Alianței Nord-Atlantice.

Manifestarea a avut rolul de a sublinia un aspect fundamental al identității noastre de militari aparținând unui stat membru NATO, un statut de care suntem mândri și care ne responsabilizează.

Indiferent de locul în care își desfășoară misiunile, militarii români sunt apreciați pentru eforturile și profesionalismul de care dau dovadă.

Ziua NATO în România este marcată, din anul 2005, în prima duminică a lunii aprilie.

La alegerea acestei zile s-a ținut seama de apropierea de data oficială a aderării României la Alianța Nord-Atlantică (29 martie 2004) și de data arborării oficiale a drapelului român la sediul NATO de la Bruxelles (2 aprilie 2004).

29 aprilie – Ziua Veteranilor de Război

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

Într-o zi cu profundă semnificație istorică, de cinstire și recunoștință față de cei care reprezintă zestrea de patriotism autentic al națiunii, Garnizoana Bacău a organizat un ceremonial militar și religios cu depuneri de coroane la Monumentul Eroilor din Cimitirul Central Bacău.

În fiecare an, la 29 aprilie, este sărbătorită Ziua Veteranilor de Război, în semn de recunoaștere a meritelor acestora pentru apărarea independenței, suveranității și a integrității teritoriale a României.

În acest context, în semn de prețuire și respect Primăria Municipiului Bacău în colaborare cu Asociația Militarilor Veterani și Veteranilor cu Dizabilități și Baza 95 Aeriană au oferit diplome și plachete veteranului de război, colonel (rtr.) Constantin Robu, în semn de mulțumire pentru lecția de patriotism pe care o oferă și o transmite generațiilor viitoare, împreună cu valorile care îi caracterizează pe veteranii de război, devotament și spirit de sacrificiu.

Vă mulțumim pentru tot ce ați făcut în serviciul patriei și pentru că ați apărut cu propria viață valorile naționale!

Multă sănătate, cinste și recunoștință, bravi veterani ai țării noastre!

„Recuperarea istoriei naționale: Ochii care spun

Foto: lt. Alexandru NĂSTASĂ

Text: lt. Alexandru NĂSTASĂ, lt. Mădălina BURLACU

Baza 95 Aeriană în colaborare cu Centrul Militar Județean Bacău au participat la acțiunea de distribuire a pachetelor pentru 14 veterani de război din Garnizoana Bacău.

Acțiunea face parte din campania „Alături de veterani”, organizată de Ministerul Apărării Naționale în parteneriat cu Asociația „Alături de eroi”.

Aflați astăzi la vârste venerabile, ei sunt oameni modești și înțelepți, neresemnați în fața greutăților vieții și pentru care eroismul de care au dat dovadă reprezintă un act firesc pe care îl împărtășesc cu seninătate în folosul generațiilor

Pentru curajul și spiritul de sacrificiu de care ați dat dovadă, pentru faptul că ați trecut cu fruntea sus peste greutățile vieții, vă transmitem, bravi veterani de război, întreaga noastră recunoștință și prețuire!

Voci de dincolo de veac” o poveste

Interviu cu veteranul de război Colonel în retragere PROCOPIE Ion

Am onoarea să vă salut domnule colonel! Sunt locotenent Năstasă, ofițer cu relațiile publice la Baza 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” din Bacău. Astăzi ne-am întâlnit pentru a marca împreună Ziua Veteranilor de Război sărbătorită în fiecare an pe data de 29 aprilie.

Acest interviu face parte din campania organizată la nivelul Ministerului Apărării Naționale intitulată „Recuperarea istoriei naționale: Voci de dincolo de veac”.

Pentru început vă adresez rugămintea de a vă prezenta.

Mă numesc Procopie Ion, născut în anul 1919, luna decembrie, ziua 5, în comuna Solonț, județul Bacău. Tata, fost muncitor bisericesc, preot, mama casnică, a decedat când aveam eu vârsta de un an și jumătate și el nu sa mai recăsătorit, fiind preot îl caterisea.

Cum se numeau părinții dumneavoastră?

Vasile și Eugenia

Ați mai avut frați și surori?

Nu. Am fost primul și ultimul.

Pe bunici i-ați prins în viață?

Sigur. Au fost tot preoți.

Cum se numeau?

Pe bunicu îl chema Ion Procopie ca și pe mine și pe bunica Maria Procopie.

Câți ani aveau când au murit?

Bunica la 84 de ani și bunicul la 98 sau 96.

Ce amintiri aveți de la dâșii?

Ei m-au crescut până la vârsta de 7 ani de zile. Tata a fost chemat la episcop și i sa pus în vedere: „Ce ai de gând? Să demisionezi din preoție și să te recăsătorești?”. Atunci bunica, care a avut 11 copii, patru au fost preoți, 2 învățătoare și nu mai știu, a mers cu el și i-a spus: „Preasfințite eu îmi iau angajamentul să îl cresc până la vârsta de 7 ani. – Și nu e greu pentru mata? – Nul”. Și atunci m-a crescut bunica până la 7 ani. După 7 ani am mers la școala primară din Solonț unde era tata. Nici n-am știut că tatăl meu îmi era tată, credeam că îmi e frate. Dar îmi dădeam așa seama că prea îngrijea de mine și când venea: „Cine vine? – Vasilică – Vasilică cine-i? Fratele tau?”, până când un baiat mi-a tănuț, eram la școala primară, în clasa întâia, și îi spuneam lui taică-miu Vasilică. Și atunci îmi spune cun coleg: „Da ce îi spui tu lu taică-tu Vasilică când el ți-i tata tău. Mama ta îi înmormântată la cimitir sus, iar el îți este tată.”

Ne-ați povestit despre tatăl dumneavoastră că era preot. A luptat în Primul Război Mondial?

A terminat seminarul, și i-a dat pe toți absolvenții la o școală sanitară. A urmat școala sanitară de patru luni de zile și a fost repartizat la un spital militar care era lângă Adjud.

A fost decorat sau rănit?

A fost bombardat spitalul, a fost și el rănit la picior, s-a vindecat, a avut gradul de elev sergent major. Nu îmi aduc aminte dar a fost decorat deoarece a fost în proprietărit cu două hectare de pământ.

A fost luat prizonier?

Nu.

Ce vă spunea despre război?

A fost extraordinar de greu dar nenorocirea nu a fost numai că soldații au murit datorită gloanțelor primite, loviturile primite, în spitale a fost tifosul exantematic.

Pentru tifosul exantematic am făcut de două ori injecție. O dată când am intrat în școala militară și o dată când am plecat pe front, la regimentul la care am fost repartizat și ne-au dat niște reacții extraordinare. Am trecut de 41 și ceva de grade, eram toți leșinați în dormitoare. Zic: „Nu mai îmi trebuie”. Când am facut a doua oara: „Ce? Trebuie să faci că ești obligat!”

Ce vă povestea tatăl dumneavoastră despre Regele Ferdinand și despre Regina Maria?

Regina Maria a fost mama răniților. A cunoscut-o foarte bine în spitalul de la Coțofănești. Acolo era o clădire foarte mare. Nemții au bombardat că ajunsese la Mărășești, și de la Mărășești aveau tunurile care băteau până la 10-15 km și au bombardat spitalul, deși nu aveau voie să îl bombardeze pentru că era stabilit prin ordin internațional că spitalele purtau crucea roșie deasupra și nu le bombardau. Ei, nemții le-au bombardat.

Vă rugăm să ne povestiți cea mai veche amintire din copilăria dumneavoastră.

Cea mai veche amintire din copilăria mea, eu am fost jucător de fotbal. M-a trosnit odată unu de ma boțit, două luni de zile am stat pe tușă, dar tata n-a știut, habar n-a avut.

La câți ani ați mers la școală?

La 7 ani.

Cine vă era învățător? Vă mai aduceți aminte numele lui?

Învățător l-am avut pe Spiridonescu care era și directorul școlii primare. Școala primară am urmat-o în comuna Solonț Județul Bacău, patru clase primare că așa se făceau pe vremea aceea, după aceea am dat examen la Liceul Negruzzi din Iași. Am intrat la liceul Negruzzi din Iași bursier, l-am urmat până când am terminat și clasa a patra. În clasa a cincea am luat capacitatea că așa se dădea pe vremea aceea, m-am îmbolnăvit de enterocolită și atunci medicul care era curant al lui taică-miu, ma îngrijit extraordinar de mult, că m-am născut din mamă tebecistă. M-am retras de la liceu și am urmat până în 1939 liceul Ferdinand I din Bacău.

Care era materia dumneavoastră preferată?

Sportul.

Vă mai amintiți imnul regal?

Sigur. Era frumos. Trăiască Regele? Cum să nu. „Trăiască Regele/În pace și onor/De veșnic iubitor de țară.” Dar cântam și Trăiască patria. Trăiască patria, trăiască Regele.

Dar despre Regii României?

Regele era aceeași promoție cu mine. Mihai al României. A fost la liceu la Bacău, cu 10 elevi aleși din liceele militare. L-am cunoscut personal în 1944 când ne-a făcut sublocotenenți la 10 mai când era Ziua Regelui.

Ați urmat și studii universitare?

În 1939 am luat bacalaureatul, ziua 20 septembrie, am dat examen și am intrat la facultatea de drept pe care am urmat-o la zi, până în data de 25 noiembrie 1942, când în urma eșecului pe care l-a avut Armata Română și Germană la Stalingrad, a capitulat von Paulus, atunci Antonescu a primit ordin de la Hitler-„Trupe!”. Nu știu câte, vreo 15 divizii au fost luate de-a noastre. Au fost internați în diferite lagăre soldați separați, ofițeri separați.

A-ți fost la Școala de Ofițeri? Unde ați făcut școala?

Am intrat la facultate până în noiembrie 1942, eram student în anul patru. A venit generalul Coroană. Îl știu că a venit cu niște furieri și ne-au poftit în amfiteatrul Facultății de Drept. Și acolo ne-a spus: „Începând de astăzi, tinerii începând cu vârsta de 18 ani se încorporează”. Și ne-au încorporat la Bacău la Școala Militară numărul 2 de Infanterie. Prima dată am fost încorporat la Școala Militară de la Bacău nr. 2, A doua oară s-a mai înființat o Școală militară nr. 4 cu sediu la Galați, după aceea Școala militară de la Galați s-a transformat în Școală de subofițeri, iar batalionul care am făcut Școala militară la Galați am fost transferați la nr. 1 Ploiești.

Ce armă?

Infanterie.

Cine era comandantul Școlii la vremea respectivă?

La Ploiești a fost Constantinescu. Nu știu, nu l-am văzut niciodată zâmbind măcar.

Cine v-a fost comandant de companie?

Voitinovici la Bacău și la Galați iar când ne-a transferat la Ploiești a fost Rențea.

Cum era instrucția?

Era sever. Groaznic. Făceam o instrucție dublă. Am uitat să vă spun că am avut și comandanți nemți. Noi am avut comandant de companie căpitan sau locotenent și comandant de pluton sublocotenent neamț.

Cum era mâncarea?

Foarte bună. Noi eram sub subzistența nemților. Nu știu, când am fost la trupă nici nu se compara. La Școala militară dimineața ne dădea cafea, ceai cu șuncă, cu unt, la ora 11 mergeam și ne dădeau macaroane cu brânză, macaroane cu nucă.

Ați avut parte de vizite ale unor oameni celebri?

Cât am făcut la Bacău a fost Antonescu. A ținut un discurs foarte scurt. După aceea când ne-a făcut sublocotenenți, pe 10 mai a fost Antonescu și Regele Mihai.

În anul 1940 am avut teribile pierderi teritoriale.

Cel mai nenorocit an, a fost anul 1940. Să vă spun de ce: eram student, trebuia să dau ultimul examen la facultate să trec în anul 3. La 28 iunie la ora 22, Stalin a dat ultimatum ca în termen de 3 zile Armata Română să părăsească Cernăuții cu ținutul Herța și Basarabia. Povesteau soldații că în Chișinău evreii aruncau cu apă clocotită în soldații români. Asta spuneau ei. Vă închipuiți, în trei zile?

Când ați primit ordinul de încorporare?

Când ne-am dus la Școala militară nu mai era corpul de gardă format din elevi de anul întâi și când i-am întrebat ce s-a întâmplat au zis: „Sunteți așteptați. – De ce? – Anul întâi s-a evacuat la Slănic Prahova iar anul doi la regimente. Și am fost repartizat la Regimentul 38 Infanterie Brăila.

Când ați plecat pe front?

În 1944, luna martie, ziua 15. Regimentul 38 Infanterie o parte era în Crimeea. Era împărțit în două contingente, 1945 și 1944. Am fost repartizați o parte la Movila Miresei lângă Brăila și o parte în Dobrogea la Măcin, într-o comună alăturată unde am făcut instrucție cu soldații, sat Greci, Tulcea, era o comună mare, extraordinară, acolo erau carierele de piatră unde am făcut instrucție cu soldații din contingentul cu care am plecat pe front. Prima dată am plecat în Basarabia într-o regiune care se numea Cetatea Albă. Ne-am retras pe 22 august, am trecut Dunărea la Isaccea pe pod de vase. 23 august ne-a prins într-o comună la 6 sau 7 Km de Măcin unde era strângerea tuturor. Eram atât de obosiți. Ne-au dat niște bătrâni de acolo niște brânză cu smântână, cu mămăliguță caldă, o țin minte. Pe la 11 noaptea, dormeam de rupeam pământul că eram obosit și au venit, trăgeau cu armele: „Ce-i domnule? – O anunțat la radio că e pace. – Bine măi pace. Să dea Dumnezeu să fie pace!” Dimineața ne-au strâns la Măcin, Eu cu plutonul, care mai erau din Regimentul 38, Divizia 10, care Divizia 10 era compusă din 3 regimente: 38 Infanterie, 23 Călărași și 33 Tulcea, dar eram distruși complet.

Unde ați avut primul contact armat cu inamicul?

Primul contact a fost în ziua de 30 la Slobozia. Pe 25 noi am părăsit Măcinul și am plecat pe uscat, pe Dunăre, până la Piuța Petrii, iar nemții s-au imbarcat și au plecat și ei.

În ziua de 30 am ajuns la Piuța Petrii am trecut Dunărea pe un pod de vase. Pe la vre-o 10-11 am reușit să trecem cu toții, am luat masa. Eu aveam un soldat bolnav de dezinterie. Din oră în oră ieșea afară numai cu apă și cu sânge. M-am dus cu el la trenul regimentar. Am luat o căruță și m-am dus în satul Ghimpați unde am găsit un doctor care avea vre-o șaptezeci și ceva de ani evacuat din București. I-a dat niște medicamente, niște ceaiuri și am plecat. Se făcuse ora opt. Începuse seara. Nemții se retrăgeau de la București, vre-o 6 sau 8 mașini, camioane încărcate cu nemți spre Călărași. La Călărași au avut vapoare, și s-au imbarcat pe vapor. Și pe la 9 seara am primit ordin să-i oprim pe nemți. A fost o luptă acolo până la 4 dimineața. Noi am avut pierdere pe locotenentul Amza. Era comandantul unui pluton de tunuri antitanc. Este în Slobozia un monument pe care scrie: „În memoria locotenentului Amza Nicolae cât și veșnică amintire soldaților Regimentului 38 Infanterie care ne-au salvat.”

Dimineța a apărut un escadron de Cavalerie Rusească. Ne-au spus: „Trupa pe dreapta, ofițerii pe stânga. Prizonieri.” Noi am spus că-i pace, dar pacea a semnat-o Stalin pe 12 septembrie. Până atunci a luat prizonieri cât a putut. Cât am stat noi la discuții să predăm armele, să le facem piramizi, a apărut un convoi de vre-o 5-6 mașini cu nemți ce mergeau la Călărași. I-au făcut nemții pulbere. Nemții s-au retras la Călărași, noi am profitat și am mers și am mers și am mers și am ajuns la Gura Ocnitei după vre-o 3 zile de mers.

Nemții aveau cel mai puternic cuib de antiaeriană la Pleașa, o localitate deasupra Morenilor. Am dus lupte cu ei și după o zi și ceva nemții s-au retras și au luat-o spre Târgoviște. Chiar la intrarea în Târgoviște era Școala Militară de Ofițeri de Cavalerie. Aștia i-au dezarmat pe nemți.

Ați fost rănit?

În Cehoslovacia. Pe ziua de 25 ianuarie 1945, la piciorul stâng. Am lipsă o bucată de carne, metatarsienele au fost rupte, genunchiul stâng. Au aruncat cu grenadele, ne-au rănit, ne-am adăpostit. La postul de prim ajutor ne-au pansat și de acolo am plecat 17 Km în niște căruțe, niște sănii, ne-au dus la un spital. Când am ajuns la Spitalul 7 să ne debarce, era tras pe linie un tren sanitar românesc. Pe ofițeri ne băga în tren iar trupa îi ducea mai departe în altă parte cu răniți. Când s-au oprit săniile ne-au dat pe mine și pe doi soldași de-ai mei jos. „Aici rămâne numai domnul sublocotenent! – Nul! Să stea și soldații cu mine!” Au stat până dimineată cu mine dar după aceea tot i-au evacuat. Când ne-au coborât din săniile acelea, trase de niște cai „zmei”, dedesubtul nostru am crezut că sunt tot răniți, și am întrebat: „Dar pe aiștea trei nu îi dați jos? – Ba da îi dăm jos dar îi înmormântăm. – Ce faceți?” Am mers cu morții două ore și ceva până la spital.

La spital era un colonel Fluierescu, ne-a făcut antitetanus ca să nu ne infectăm, și am stat acolo până s-a terminat războiul. Nu am putut să trecem deoarece calea ferată pe linia principală Budapesta – Praga era praf făcută. Mai eram 40 în spital că restu care au putut au fugit, s-au autoevacuat. Și am rămas 1 ofițer – eu, și încă 3 ofițeri răniți grav, unul fără un picior, unul fără o mână, invalizi.

Am luptat la Budapesta cu Șova. L-am avut la Corpul 7 Armată pe Șova. În ianuarie '45 a capitulat Ungaria, Horthy a fugit și a rămas Vörös János care a semnat capitularea cu generalul Malinovski care era comandantul trupelor Ucrainiene și cu Șova. Noi am crezut că ne trimite în țară. Când colo ne-a luat Armata întâi. Armata a patra deja ocupase, intrase la Carei cu generalul Avramescu pe 25 octombrie, ultima bucătică de pământ pe care ne-o cuceriseră ungurii în urma Tratatului de la Viena din 30 august 1940 când au luat cele 9 județe ei și două județe de bulgari – Durostor și Caliacra.

Cum au fost luptele din Crimeea din 1941-1942?

Nu am fost. Maiorul Dabija, asta l-am avut noi comandant de batalion. Dabija a reușit cu 16 soldați din regiment, cu 16 cu atâți au mai venit cu un vapor din Sevastopol după ce de vreo trei ori au vrut să iasă cu vaporul și i-au întors rușii înapoi că erau pe mare, au reușit au venit, dar a făcut o greșală. A venit cu o rusoaică. A fost decorat de nemți cu „Crucea de Fier cu Briliante” și de români cu „Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul” un căpitan la vârsta lui de 28 de ani. La un moment dat l-a depistat că a venit cu rusoaica. Noi eram pe front în Cehoslovacia. Am crezut că a plecat la nemți.

Ce vă amintiți despre bătălia de la Cotul Domnului?

Nu am fost. Cotul Domnului a fost în '42 când am intrat noi la școlile militare. A fost eșecul generalului Von Paulus. Rolul cel mai mare l-au dus americanii. De ce? Pentru că ei au început războiul cu japonezii pe mare. Japonezii aveau trupele masate la Vladivostok. Atunci s-au retras toate trupele care erau rusești de la Vladivostok i-a adus la Stalingrad. La Stalingrad i-a băgat în luptă pe aia și a capitulat von Paulus.

Ce ne puteți povesti despre diviziile „Tudor Vladimirescu” și „Horia Cloșca și Crișan”?

S-au făcut două divizii: „Tudor Vladimirescu” care au luat parte pe front și au venit și au luptat contra trupelor române la nord de Iași pentru că armistițiul l-a semnat Stalin pe 12 septembrie de aia au fost luați o grămadă de prizonieri. S-au înscris mulți de la trupe pentru că i-a făcut ofițeri cu gloata. Erau cu patru clase i-au făcut căpitani, pe alții maiori; și „Horia Cloșca și Crișan”

Veneau propagandiști comuniști români să facă ședințe politice cu prizonierii?

Generalu Jugureanu care a făcut și pușcărie din cauză că nu a vrut să se înscrie în Divizia „Tudor Vladimirescu”, a considerat și a spus clar: „Doamnă noi am depus jurământul regelui Mihai, noi cu asta mergem.” Mi-a povestit el că din comisie făceau parte Botnăraș care a fost după aceea un fugar, a fost ofițer în Armata Română cu gradul de locotenent de artilerie la Regimentul 12 Sadagura, Cernăuți. A fugit la ruși el fiind ucrainian. Pe el îl cheama Botnarenko. Și au venit el, Ana Pauker, Vasile Luca ca să îi determine pe ofițerii români să treacă la Divizia „Tudor Vladimirescu” la care ei nu au vrut să treacă. Atunci pe Jugăreanu și încă pe vreo trei-patru ofițeri i-au judecat acolo pe loc și le-au dat pedeapsă muncă silnică pe viață: „Poshel na Sibir”

În 1944 s-au dat luptele pentru eliberarea Transilvaniei. Ce puteți să ne povestiți? Ați luptat la Oarba de Mureș?

Cu Oarba de Mureș am venit numai. Numai aia ne mai trebuia. O „Oarba de Mureș” și gata, nu mai aveam pe numeni. Dar la Oarba de Mureș am văzut, știți că Mureșul spre deosebire de Olt - știți că ei sunt frați că izvorăsc din Hășmașu Mare - Mureșul, o apă foarte lină. Două săptămâni numai sânge de trupe românești care a curs. Regimentul 27 Infanterie la care am fost eu încorporat a luat parte la luptele de la Oarba de Mureș.

Când ați revenit în acasă?

După ce s-a încheiat pacea. În '45.

Când v-ați căsătorit?

În '47. Am avut un singur băiat rezultat din prima căsătorie, a murit, ara student la facultatea de petrol și gaze, s-a urcat și s-a prăbușit pe munte și e înmormântat la Bacău.

Cum a fost viața dumneavoastră după război?

Tata a fost preot. A fost marginalizat, trecut la chiaburi, trecut la cote, chestii de felul asta, persecutat i-a luat cal, căruță, tot. Când am venit eu în '45, mai avea o vacă, și vre-o 4-5 oi din câte avea el, că a fost foarte gospodar. Pe mine din magistratură m-a dat afara, m-au înlocuit cu din ăia cu patru clase. Am avut formidabilul noroc că nevasta mea era o foarte bună contabilă. Totuși n-a dat afară, doi ani de zile am lucrat muncitori la slava Domnului, până în '52. În '52 a venit SOVROM-ul. La SOVROM aveau nevoie de juriști și aveam o concurență cu evreii. La Bacău șeful Baroului de avocați era evreu.

La SOVROM am lucrat până în '71-'72 când s-au unificat cele două trusturi petroliere, eram consilier șef. Apoi m-am transferat la Buhuși și am ieșit la pensie în '85 de la Buhuși.

Ce sfat le dați tinerilor de astăzi?

Să muncească, să nu părăsească țara!

Vă mulțumim din suflet pentru timpul acordat! Astăzi am luat parte la o adevărată lecție de istorie. Cu siguranță noi, tinerii din ziua de astăzi am avea foarte multe de învățat de la dumneavoastră. A fost o deosebită onoare să vă ascult povestind. Ne dorim ca și anul viitor să vă găsim sănătos și plin de viață. La mulți ani cu ocazia Zilei Veteranilor de Război!

Hristos

a învîiat!

Bucurii de Sărbătorile Pascale

***„Micile gesturi de
bunătate sunt
urzeala care ține
omenirea laolaltă.”***

Foto, text: Lt. Mădălina BURLACU

Militarii Bazei 95 Aeriană au oferit iubire și bucurie unei familii din municipiul Bacău.

Această campanie caritabilă din postul Paștelui s-a desfășurat sub imboldul luminii care vine din gesturile mici, iar cadourile constând în haine, alimente și jucării au fost oferite din partea Iepurașului cu credință, nădejde și iubire.

Cu generozitate și speranță și dovedind de fiecare dată susținere și implicare, camarazii noștri au adus din nou zâmbete pe chipul unor minunate fetițe care și-au exprimat în cel mai frumos și sincer mod cu putință recunoștința pentru sprijinul acordat în această perioadă dificilă pentru toată lumea.

Familii de militari

În zile de liniște și împlinire sufletească vă împărtășim momente din atmosfera familiilor de militari.

Cu gânduri senine și lumină în suflet vă dorim ca Învierea Mântuitorului să vă aducă armonie în casă și în gând încununată de regăsirea înțelepciunii din mijlocul familiei!

Din tată în fiu,

Foto: lt. Mădălina BURLACU, plt. maj. Crina Cristofor

Text: Mădălina BURLACU

Doi militari ai Armatei României, tată și fiu, se află împreună, în acest moment, la Baza 95 Aeriană, ambii slujind în categoria Forțelor Aeriene, unul în reverendă de culoarea cerului și epitrahil, iar celălalt, în combinezon de personal tehnico-ingineresc. Dacă tatăl a fost învățat de către Dumnezeu cum să se înalțe și să fie „instructor” spre un altfel de zbor, opțiunea fiului de a îmbrăca haina militară și de a veni în slujba aripilor românești a constituit ecoul rugăciunilor sale.

Când ați simțit chemarea lui Dumnezeu către preoție?

Am avut binecuvântarea lui Dumnezeu de a mă naște într-o familie numeroasă, cu zece copii, care era foarte atașată de biserică. Îmi amintesc că, de mic am fost alături de părintele, ajutându-l în altar, iar mai târziu am continuat citind și cântând în strană. Pentru acest lucru, copii din cartierul Poieni al orașului Târgu Ocna în care am copilarit, îmi spuneau malițioși - copilul popii. Nu îndrăzneam pe atunci să gândesc că aș putea deveni vreodată preot, conștient fiind de faptul că, părinții mei nu-și puteau permite financiar să mă susțină la seminarul teologic, dar și pentru faptul că vedeam în slujirea preoțească o înălțime duhovnicească la care îmi era teamă să mă gândesc. Întâlnirea providențială, după revoluție, cu vrednicul de pomenire arhimandrit Epifanie Bulancea, starețul Mănăstirii Măgura Ocnei, care mi-a devenit duhovnic, a însemnat pentru mine chemarea spre slujirea preoțească. Această chemare consider că Dumnezeu mi-a făcut-o explicit prin gura duhovnicului meu la scaunul spovedaniei. Recunosc că am rămas surprins când am auzit propunerea, dar am primit-o cu emoție și bucurie ca pe o ascultare, pe care am împlinit-o în vara anului 1991, dând admitere la Institutul Teologic Universitar „Andrei Șaguna” din Sibiu, secția Teologie Pastorală. Spre finalul studiilor de teologie, în luna mai 1994 am fost hirotonit diacon de către IPS Arhiepiscop Eftimie, iar în decembrie, în același an, am fost hirotonit preot pe seama parohiei Borșani, comuna Coțofănești, jud. Bacău.

Când a început povestea dumneavoastră în armată?

În iarna anului 2002 am depus dosar de candidat pentru a participa la un concurs organizat de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, în vederea ocupării unui post de preot slujitor în municipiul Bacău. Primind notă maximă pentru conținutul dosarului, urma să mă prezint la examenul propriu zis, având după părerea mea și a comisiei, șanse reale de reușită. Planul lui Dumnezeu însă, nu a coincis cu dorința mea, căci în ziua examenului a trebuit să rămân ținut la pat, spre dezamăgirea celor ce m-au susținut și desigur supărarea mea. După aproape două săptămâni, am fost sunat de preotul militar al Garnizoanei Bacău, Iordache Pascariu. Aflând de neșansa mea și luând act de conținutul dosarului meu, mi-a sugerat să mă înscriu la concurs, pentru a deveni preot militar la unitatea de aviație din Bacău. L-am refuzat politicos, neputând să depășesc la acel moment eșecul avut, dorind să evit să mai am altul. Părintele nu s-a supărat, dar înainte de a închide, mi-a sugerat să mă mai gândesc și eventual să-l sun. Gândul cel bun care m-a determinat să accept, a venit din partea soției, care, văzându-mă tulburat, mi-a zis „Gândește-te dacă nu cumva această propunere, este voia lui Dumnezeu? Bine că am ținut cont de sfatul primit, căci dacă nu-l primeam, aveam să fac o mare greșală! Așa a început acest nou capitol din viața mea, care iată se scrie de aproape 20 de ani.

În slujba aviației

Ce înseamnă pentru dumneavoastră Baza 95 Aeriană?

Această unitate este locul unde am fost chemat să-I slujesc lui Dumnezeu alături de aviatori. De aici îmi culeg pildele prin care explic aviatorilor urcușul duhovnicesc, așa cum Apostolul Pavel îl îndemna pe ucenicul său, Timotei să se lupte ca un bun ostaș al lui Hristos sau Sfântul Paisie Aghioritul, care obișnuia să facă diferite corelări între misiunea lui de transmissionist în armată și lucrarea sa de călugăr. Obișnuim adeseori să exemplificăm că, pentru a ne înălța spiritul avem nevoie de două aripi: postul și rugăciunea. Astfel, cu cât ne rugăm și postim mai mult, cresc aceste aripi, adică vom avea o portanță mai bună. Știm că nu vom putea zbura doar cu o aripă, deci ambele lucrări duhovnicești sunt necesare, că fără profunditate și derivă, nu vom putea să luăm înălțime sau să coborâm, nici să avem direcție. Aceste elemente mai mici, dar absolut necesare, le putem identifica cu smerenia și discernământul cu ajutorul cărora nu vom rata direcția spre împărăția cerurilor. Deci, iată cum și aviația oferă, cu multă generozitate, material didactic cu ajutorul căruia putem înțelege mai bine tainele împărăției cerurilor.

Ne puteți relata pe scurt un moment frumos și unul dificil petrecut aici?

Este destul de greu să alegi un moment frumos dintre cele foarte multe și să găsești unul dificil dintre cele foarte puține. Faptul că zilnic îmi încep programul cu slujba în biserică și îl închei împlinit în unitate, face ca momentele dificile când apar, să fie absorbite de cele mai frumoase.

Cum ați văzut decizia băiatului de a vă urma pașii în privința armatei?

Recunosc că m-am bucurat de alegerea făcută, așa cum de altfel m-am bucurat și de alegerile celor două fiice către magistratură și medicină. În alegerea fiului, mi-am văzut împlinit un vis al copilăriei, acela de a zbura. Dumnezeu m-a chemat însă să învăț cum să mă înalț și să fiu „instructor” spre un alt fel de zbor. Faptul că, amândoi suntem personaal militar și că slujim împreună în categoria Forțelor Aeriene, eu în reverendă de culoarea cerului și apitrahil, iar el în combinezon de personal tehnico-ingineresc, îmi dă bucuria de a vedea astfel împlinit visul copilăriei.

Care este sfatul pe care îl oferiți băiatului dumneavoastră și implicit tinerilor de astăzi?

Să fie credincios până la moarte jurămintelor sale, acela baptismal, de a-I sluji lui Hristos ca unui Domn și Împărat și jurământul militar depus cu mâna pe Drapelul Național față de Neam și Țară.

Care este moto-ul după care v-ați ghidat până în prezent?

„Nihil Sine Deo”, tradus și adaptat în limba maternă: Nimic fără Dumnezeu Cel în Treime lăudat, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Amin!

Cum a apărut interesul pentru domeniul armatei?

De mic copil am mers împreună cu familia la spectacolele aeriene organizate de către Baza 95 Aeriană cu ocazia Zilei Aviației Române și la expozițiile de tehnică militară sau la defilarea tehnicii auto militare de Ziua Armatei României. Adeseori îl însoțeam pe tatăl meu, care este preotul militar al acestei baze aeriene, la slujbele religioase care se săvârșeau în capela unității, după care împreună mergeam să admirăm avioanele expuse în expoziția statică din curtea cazarmei. Zborul efectuat cu o aeronavă tip Hercules la finalul unui miting aerian pe aerodromul din Bacău, a pecetluit hotărârea mea de a urma o carieră militară.

Ce v-a motivat pentru cariera aleasă?

Având în vedere că eram elev la un colegiu din Bacău, nu aveam prea multe cunoștințe despre specialitățile ofițerilor militari, de aceea am încercat să obținut cât mai multe informații despre academii militare și, în general, despre armată. Consilierea obiectivă cu privire la profesia de aviator făcută de tatăl meu, mi-a îndreptat pașii către Academia Tehnică, arma Aviație. Această alegere a fost întărită și de faptul că în acea perioadă am avut ocazia să cunosc pasiunea, profesionalismul și dragostea față de meseria lor a mai multor aviatori.

Mi s-a întărit convingerea că, dacă o să reușesc la admitere, voi face parte dintr-o categorie de elită militară. Cu modestie spun că, admiterea în această specializare nu a fost deloc ușoară, toate cele șapte locuri scoase la concurs pentru băieți, au fost ocupate de candidații care au obținut nota 10 la examen.

Care sunt studiile pe care le aveți și școlile absolvite?

După absolvirea Școlii Generale „Alexandru Ioan Cuza” din Bacău, am urmat Colegiul Național „Gheorghe Vrâncanu”, profilul matematică-informatică. În urma susținerii probelor, am fost declarat admis la Academia Forțelor Aeriene din Brașov, specialitatea Artilerie Terestră la care am renunțat, recunosc, nu din voia mea, ci la insistențele tatălui meu. În următorul an, după o pregătire asiduă, am dat admitere la Academia Tehnică

Militară „Ferdinand I” – București, specializarea Aeronave și Motoare de Aviație, unde, spre marea mea satisfacție, am reușit. Acum sunt proaspăt bursier pentru studii de master la aceeași academie militară.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră Baza 95 Aeriană?

Dacă îmi este permisă această analogie, ceea ce reprezintă personalul medical pentru oameni, consider că același lucru îl reprezintă personalul tehnico-ingineresc pentru aeronave. Suntem cei care ne-am asumat responsabilitatea ca aceste păsări din dural, animate de colegii noștri piloți, să poată îndeplini misiunile pe care aviatorii militari sunt chemați să le onoreze. Pentru mine, Baza 95 Aeriană Bacău este cea care, de multă vreme, mi-a deschis acest orizont profesional și către care, cu recunoștință, m-am reîntors ca ofițer inginer, să duc împreună cu generația mea, reușitele de excepție ale celor dinaintea noastră, spre noi culmi ale performanței.

Ce funcție ocupați în prezent?

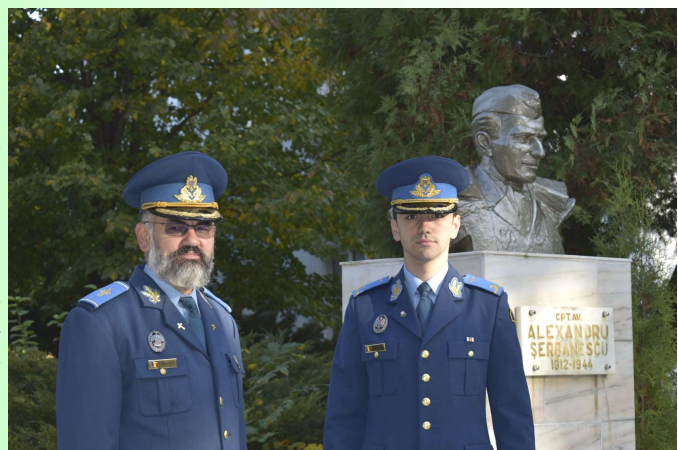
După absolvirea Academiei Tehnice și avansarea la gradul de sublocotenent, am fost numit la Baza 95 Aeriană în funcția de Șef compartiment planificare mentenanță.

Ce așteptări aveți de la aviație și de la Baza 95 Aeriană?

Ca orice tânăr sublocotenent al armatei României am speranța ca până la finalul carierei să reușesc să las amprenta într-un mod pozitiv asupra instituției militare și să pot pune în practică, împreună cu tehnicii de aeronave, tot ceea ce am învățat și ce voi mai aprofunda.

Care este moto-ul după care vă ghidați?

Fixează-ți ochii către stele, iar picioarele, pe pământ. (Theodore Roosevelt)

30 aprilie - Ziua Logisticii Militare

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

„Logistica a fost și este un calcâi al lui Ahile pentru orice armată. Importanța ei a fost demonstrată în multe lucrări de specialitate. În spatele bugetelor, dotărilor, situațiilor, cifrelor sunt specialiștii care demonstrează că logistica nu este doar o definiție, ci o stare de fapt, o acțiune continuă în folosul militarilor regăsită în afirmația «Without supplies neither a general nor a soldier is worth nothing», Clearchus of Sparta.

Una dintre marile satisfacții ale unui inginer de aviație militară este reprezentată de succesul îmbinării unui proces amplu de conducere logistică cu execuția unei lucrări de mentenanță, concretizată prin consemnarea «bun de zbor», la finalul unei misiuni.

Atracția către latura tehnică și exemplul unei cariere militare în familie m-au inspirat să urmez calea celei mai de prestigiu politehnici naționale, Academia Tehnică Militară din București. Cunoștințele dobândite pe perioada celor 4 ani de studii au fundamentat pasiunea pentru tehnică, pe care am reușit să o dezvolt la locul de muncă.

Colectivul din Structura

Logistică a Bazei 95 Aeriană este compus din oamenii pe care îi consider colegi, prieteni adevărați și camarazi desăvârșiți, pregătiți pentru a transforma munca depusă într-un adevărat succes.

Baza 95 Aeriană, după 10 ani de la primul contact cu această unitate, poate fi descrisă printr-un singur cuvânt, „acasă”. Sentimentul unui loc familiar l-am simțit încă din prima sesiune de practică, când am făcut primii pași pe drumul către aerodrom.

Pe viitor acced la obținerea titlului de doctor în Inginerie aerospațială și la o evoluție din punct de vedere profesional.”

Locotenent inginer Andrei Buzdugan are 30 de ani și îndeplinește funcția de Șef Birou Mentenanță Aviație în cadrul structurii A4 - Logistică, fiind de 7 ani în colectivul Bazei 95 Aeriană.

Este absolvent al studiilor universitare de licență ale Academiei Tehnice Militare, București, Facultatea de mecatronică și sisteme Integrate de armament, specialitatea Echipamente și instalații de aviație și oxigen.

De asemenea a absolvit Studiile Masterale ale Academiei Tehnice Militare, Facultatea de mecatronică și sisteme Integrate de armament, Master în Inginerie Aerospațială, iar în prezent este înscris la Școala Doctorală din cadrul Academiei Tehnice Militare, specialitatea Inginerie Aerospațială.

Se conduce după deviza „Gândește măreț, dar bazează-te pe micile plăceri” a lui H. Jackson Brown, Jr., fiind un militar model și un exemplu din punct de vedere profesional și uman.

Felicitări, Andrei, pentru tot ceea ce realizezi și mult succes în îndeplinirea tuturor aspirațiilor!

Zborul și adrena

La Baza 95 Aeriană a avut loc brevetarea ca parașutiști a cursanților Școlii de Instruire a Forțelor pentru Operații Speciale din cadrul Comandamentului Forțelor pentru Operații Speciale, sub îndrumarea instructorilor de la Batalionul 53 Comando „Smaranda Brăescu”.

Participanții au realizat salturi folosind parașute rotunde de la 400 și 500 de metri și tip aripă de la 3000 de metri, acestea fiind executate din aeronavele C-27J Spartan aparținând Bazei 90 Transport Aerian „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu” și din elicopterele IAR-330 PUMA de la Baza 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu”.

lina din înălțimi

Foto: lt. Mădălina BURLACU, Dan ȘTEFAN

"If you have the courage to begin, you have the courage to succeed".

(David Viscott)

Objective

La Baza 95 Aeriană a avut loc brevetarea ca parașuțiști a militarilor din cadrul programului întrunit de calificare în domeniul Forțelor pentru Operații Speciale sub îndrumarea instructorilor de la Batalionul 53 Comando „Smaranda Brăescu”.

Participanții au realizat salturi folosind parașute rotunde sau tip aripă, acestea fiind executate din aeronava C27 J Spartan aparținând Bazei 90 Transport Aerian „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu”.

„Munca în echipă este cea care îi face pe oamenii obișnuiți capabili de rezultate neobișnuite.”

îndeplinite

Antrenamentul militarilor participanți la Programul de Calificare Operatori Forțe pentru Operații Speciale realizat la Baza 95 Aeriană a culminat cu îndeplinirea obiectivului constituit de executarea procedurilor de rapel fast-rope.

Reușita activității s-a bazat pe colaborarea eficientă și profesionalismul aviatorilor, instructorilor și cursanților.

BAZA 95 AERIANĂ „EROU CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU”

„Cine crede în zbor e

stăpân peste zare”

„Ca să fii cu ai tăi când ești departe,

Foto: cpt. Mirela VÎȚĂ, lt. Mădălina BURLACU

Text:: lt. Mădălina BURLACU

„Mă bucur că am avut ocazia să iau parte la această misiune care a șlefuit o parte din mine și mi-a oferit o multitudine de provocări.

Scenariile personale dinaintea misiunii au fost destul de gri față de ceea ce am găsit în realitate acolo, fapt care m-a bucurat. Temerile au fost legate în mare parte de necunoscutul spre care pășeam deoarece fiecare are propriile percepții asupra situațiilor și asupra mediului, fiecare trăiește într-un anumit fel realitatea de acolo. Plus, temeri temperate în legătură cu factorii climatici - mă știam în măsură să suport căldura, dar organismul

În Africa a fost o experiență unică, căldura care te epuizează, dar te înveți cu ea, praf cât cuprinde, furtuni apocaliptice de nisip, spectacole unice de fulgere în sezonul ploios, inundații în mijlocul deșertului. Fiecare zi - o provocare în lupta cu tine însuși, descoperind limite de vulnerabilitate, dar și de curaj.

Am avut o minunată surpriză când în sezonul ploios totul explodase cu verdeată, nu îmi venea a crede ochilor cum totul se transformase din culoarea cărămizie în verdeată și mă gândeam adesea cât de binecuvântați suntem noi cu patru anotimpuri.

Când pleci de acasă atâta vreme, îți lipsesc multe: natura plină de viață, mai ales că am pierdut o primăvară, clima, relieful și locurile pe care le frecventez atunci când am nevoie să îmi reîncarc bateriile... Dar îți asumi această alegere!

Repatrierea - un sentiment copleșitor de recunoștință și ușurare că s-a terminat cu bine și ne-am întors acasă. Mulțumesc cu recunoștință celor care au avut suficiente doze de bunăvoință, optimism, răbdare și acceptare."

Maistru militar clasa a IV-a Andreea Țupu ocupă funcția de specialist în electromecanică și automatizări de bord de aviație în cadrul Bazei 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” și a făcut parte din detașamentul „Carpathian Pumas” participant la Misiunea Multidimensională Integrată a ONU de stabilizare în Republica Mali.

A absolvit în anul 2013 Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” Buzău, în 2016 a încheiat programul de licență în specialitatea Contabilitate la Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor în cadrul Universității

„Alexandru Ioan Cuza” din Iași, iar în 2018 a absolvit, ca asistent medical generalist, la Școala Postliceală Sanitară „Carol Davila” din București.

O parte din valorile personale la care aspira în vremea adolescenței, nevoia pentru dezvoltare, explorare, implicare și de a cunoaște oameni care să o inspire în tot ceea ce face sunt doar câteva aspecte care au determinat-o să aleagă cariera militară.

Andreea consideră că să faci lucruri grozave în viață nu te va face extraordinar, ci să-i înveți pe alții cum să le facă te va face extraordinar.

„Îndreaptă-ți dorul spre patrie”

Dorul de țară, casă, familie și prieteni ocupă un loc aparte în sufletul fiecărui militar aflat la datorie, departe de țară.

Plutonierul major Vasiliică Drîmbă este subofiter de stat major în cadrul Centrului 95 Operații Aeriene cu o vechime în armată de 22 de ani și de aproape 3 ani la Baza 95 Aeriană. Cu toate că a participat la mai multe misiuni și a fost plecat de acasă, trăirile sunt diferite de fiecare dată.

Despre Afganistan se spune că este țara în care începe dorul militarilor români, dar și cea care aduce cele mai multe emoții în inimile lor. În acest loc, la peste 3700 de kilometri de tot ceea ce înseamnă „acasă”, colegul nostru a trăit cele mai intense sentimente de dor față de țară, soție și cei doi minunați copii, Alexandra și Florin, în perioada petrecută în timpul misiunilor la care a participat.

„Stările pe care le-am trăit atunci când am pășit pe pământ străin pot fi sintetizate prin primul impact vizual și olfactiv, apoi curiozitatea interacțiunii cu ceilalți ocupanți ai bazei, prin urmare sentimentul a fost unul cât se poate de normal în cazul în care știi ce vrei să faci și pentru ce ești acolo.

În perioadele petrecute acolo cel mai dor mi-a fost de familie, prieteni și evenimentele frumoase, iar cel mai mult mi-au lipsit soția, copiii și membrii familiei din care provin.

Cele mai frumoase amintiri din misiuni sunt legate de colectivul alături de care mi-am îndeplinit misiunea urmate de emoțiile îmbarcării către casă.

La momentul întoarcerii în România, din punct de vedere psihologic s-a produs conexiunea cu civilizația și respectiv, aclimatizarea cu starea normală, fără pericole.

Prima reacție din cadrul reîntâlnirii cu familia a fost lacrimogenă, urmată de binecunoscuta urare „Bine ai revenit acasă!”, cuvinte atât de simple, dar atât de mult așteptate și cu o valoare emoțională de nedescris. Totul a decurs firesc cu atât de multe clipe de povestiri și momente de recuperat.

Dacă ar fi să stabilesc cele mai frumoase și valoroase lucruri din viața mea acestea s-ar constitui în îmbinarea perfectă dintre ceea ce reprezintă pentru mine familia care mă ajută și mă înțelege în tot

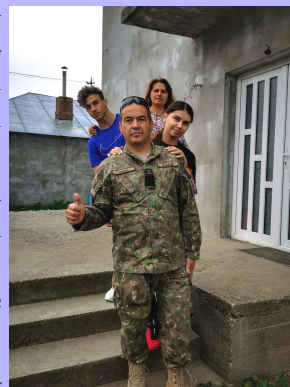

ceea ce întreprind și realizările personale și profesionale de care mă voi bucura și îmi voi reaminti cu plăcere oricând.

În ceea ce privește activitatea profesională îmi place foarte mult ceea ce fac și îmi îndeplinesc cu responsabilitate și asumare toate sarcinile pe care le primesc.

Colectivul din care fac parte este unul încheșat, indiferent de relațiile profesionale, și care, cu mici completări necesare unei stări de perfecționare continuă, atinge cele mai ridicate standarde în toate misiunile pe care împreună le îndeplinim.”

Distanța desparte oamenii, dar unește mai tare sufletele, iar experiența din teatrele de operații ajută la desăvârșirea dezvoltării profesionale, motiv pentru care ne mândrim cu un astfel de coleg.

Portret de militar I

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

Soldat Aura-Iulia Pălimariu ocupă funcția de radiotelefonist în cadrul Companiei 955 Comunicații AERO și STNA de la Baza 95 Aeriana și a ales cariera militară impresionată fiind de sloganul pe care l-a citit în cadrul unui târg de cariere unde se aflau reprezentanții Biroului de Informare Recrutare: „Și voi puteți fi ca ei! Armata României: Forță - Profesionalism - Respect”.

„Aceste cuvinte m-au impulsionat să-mi încerc șansa spre o carieră militară, ceea ce am și reușit, urmând cursul de formare al soldaților gradați profesioniști din cadrul Școlii de Aplicații pentru Forțele Aeriene „Aurel Vlaicu” de la Boboc.

Momentul jurământului militar pe care l-am depus m-a făcut să realizez faptul că «Armata nu este doar o profesie. Armata înseamnă angajament!»

Ceea ce îmi place cel mai mult la cariera militară este adrenalina pe care o simt zi de zi și motivația de a oferi tot ce am mai bun pentru a evolua pe plan profesional.”

Absolventă a Liceului „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Aura își continuă studiile universitare la Facultatea de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău.

Originară din Iași, la vârsta de 24 de ani este pasionată de sport, participând de-a lungul timpului la diverse competiții alături de lotul sportiv al Statului Major al Forțelor Aeriene. „Pentathlonul militar” sau „Patrula” și „Duelul de Foc” din cadrul concursurilor aplicativ-militare de vară reprezintă pentru ea o frumoasă și interesantă provocare.

„Pentru mine Baza 95 Aeriană reprezintă startul, fiind prima unitate în care lucrez ca militar și care mi-a format deprinderile pentru a-mi îndeplini cu responsabilitate sarcinile de serviciu.”

În viitor își dorește să se alăture colegilor salvatori din cadrul Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT în calitate de operator salvare-evacuare.

a început de drum

Foto, text: Lt. Mădălina BURLACU

„Zborul apropie oamenii, iar eu mă bucur că sunt o piesă din grandiosul puzzle al aviației!”

„Dorința mea de a urma o carieră militară s-a conturat în preajma clasei a VIII-a, când am luat în considerare să îmi continui studiile la un liceu militar. Însă la acea vârstă nu am fost suficient de hotărâtă în acest sens și am renunțat la idee, pentru a mai petrece câțiva ani alături de părinți. Gândul la uniforma militară m-a însoțit însă pe tot parcursul anilor de liceu.

Momentul în care m-am hotărât că vreau să studiez la o academie militară a fost când cei de la Centrul Militar Județean au venit să ne prezinte ofertele de școlarizare, fiind însoțiți de studenți. Atunci am primit răspunsuri la întrebările care mă rețineau din a lua o decizie, iar sub îndrumarea lor am ales aviația.

Sub deviza «Toate drumurile duc acasă» Baza 95 Aeriană reprezintă locul în care am făcut primul pas din cariera mea militară. Pe parcursul celor 3 ani de studii, am avut ocazia să vizitez mai multe baze aeriene. În urma vizitei la Bacău, am știut că drumul meu se va opri în această unitate militară.

Fac parte dintr-un colectiv frumos, bine pregătit și unit, în care m-am integrat rapid. Colegii îmi ghidează pașii și îmi oferă ajutorul de care am nevoie în dezvoltarea mea profesională.

Nu știu ce îmi rezervă viitorul, însă sunt convinsă că și peste 10 ani voi face parte tot din colectivul Bazei 95 Aeriană.”

La 23 de ani, sublocotenent Mădălina Roca este ofițer specialist în cadrul Escadrilei 951 Aviație Instrucție Avansată de la Baza 95 Aeriană și este absolventă a Colegiului Național Roman-Vodă din Roman și a Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov.

Conducându-și pașii după deviza „Viața începe acolo unde frica se termină”, colega noastră confirmă pe deplin satisfacția sufletească a frumuseții din lumea aviației.

Foto: Bogdan PANTILIMON, Statul Major al Forțelor Aeriene

Legendarul Erou al Aerului – 102 ani de istorie

Text: lt. Mădălina BURLACU

Ultimul as al aviației române de vânatoare în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, istorie vie și model de onoare și demnitate militară, sursă de admirație și respect pentru tinerele generații, generalul-locotenent (rtr.) aviator Ion Dobran a împlinit anul acesta venerabila vârstă de 102 ani.

Ion-Stratulat Dobran s-a născut la 5 februarie 1919, ca fiu al lui Constantin Dobran, jandarm rural la Vrancești și al soției sale, Maria. Este absolvent al Liceului Militar „Mihai Viteazul” din Târgu-Mureș și al Școlii de Ofițeri de Aviație din București. Sublocotenentul Ion Dobran a fost brevetat pilot de vânatoare la Centrul de Perfecționare a Zborului de la Ghimbav, Brașov. A fost încadrat la Flotila 1 Vânatoare de la Pipera și la Grupul 9 Vânatoare de unde a fost trimis pe front în Uniunea Sovietică din anul 1943 și până în 1945. A participat la 340 de misiuni, 74 de lupte aeriene și a avut 10 victorii aeriene confirmate, 3 probabile și un avion distrus la sol. A fost doborât de trei ori, scăpând cu viață fără răni grave.

A fost decorat cu Ordinul „Steaua României” cu spade și panglică de Virtute Militară, în rang de Ofițer, Ordinul „Virtutea Aeronautică” cu spade, în rang de Ofițer, Ordinul Virtutea Aeronautică cu spade, în rang de Cavaler, Ordinul „Coroana României” cu spade și panglică de Virtute Militară, în rang de Cavaler, Ordinul „Leul Alb”, Medalia „Victoria”, Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”, Medalia „Crucea comemorativă a celui de Al Doilea Război Mondial”.

Talentul de aviator a fost dublat de cel de scriitor, publicând după anul 1990 jurnalul pe care l-a ținut în timpul celor trei campanii la care a luat parte: Frontul de Est, Apărarea Teritoriului Național și Frontul de Vest. „Sunt și rămân același zburător și luptător pasionat indiferent de riscuri și indiferent de urmări.”

Istoria și eroii ei

Firul istoriei se deapănă din trecut și amintește că la 13 februarie 1944 căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu a fost numit comandant al Grupului 9 Vânătoare, cunoscut ca Zburătorii Grupului Șerbănescu, care au luptat eroic în primăvara și vara anului 1944 împotriva unui inamic covârșitor tehnic și numeric.

„Căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu s-a remarcat cu totul excepțional, ca un element pur de elită al aviației noastre de vânătoare[...] A comandat la fiecare dintre aceste grupuri câte o escadrilă de vânătoare pe care a ridicat-o totdeauna la înălțimea unei unități excepționale.

Zburător emerit, luptător neîntrecut de un eroism legendar, a stat totdeauna în fruntea unităților sale de care n-a acceptat niciodată să se despartă și pe care le-a condus cu fanatică îndemânare în luptele de la Stalingrad, Karpovka, Don, Doneț, Mius, Melitopol, Zaporoje și Kerci..." (Extras din Raportul special nr. 2414 din 28 ianuarie 1944).

Veșnică recunoștință unei vieți dedicate în cinstea aripilor românești și unui zburător spre nemurire!

Ziua Mondială a Meteorologiei

Foto, text: Lt. Mădălina BURLACU

**„lubește-ți profesia și
socotește-o cea mai
frumoasă dintre toate
și astfel izbânda ta va
fi deplină ”**

„Totul a început în școala gimnazială, când tatăl meu m-a inspirat cu dragostea lui față de țară și m-a îndrumat către o carieră militară.

Am ajuns în colectivul Bazei 95 Aeriană în martie 2020 și de atunci, în fiecare zi în care răspund de asigurarea zborului din punctul de vedere al condițiilor meteorologice învăț ceva nou, progrez și îmbunătățesc ceva la mine, deoarece în <<lupta cu vremea>> ai mereu parte de provocări. Fiecare prognoză atent realizată contribuie la executarea cu succes a tuturor misiunilor, iar pentru mine, fiecare dintre acestea reprezintă oglinda mea profesională.

Mă consider norocoasă să fac parte dintr-un colectiv minunat, care îmi oferă susținerea și îndrumarea necesară fiecărui militar aflat la început de drum. În viitor îmi doresc să răsplătească Baza 95 Aeriană pentru sprijinul primit astăzi și să îndrum la rândul meu alți tineri aflați la început de drum în domeniul meteorologiei.”

Sublocotenent Elena Vasiliu face parte din frumoasa echipă a Sistemului de Achiziție și Prelucrare Date Meteorologice din cadrul Bazei 95 Aeriană. Este absolventă a Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc și a Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă ” din Brașov. Pe parcursul celor trei ani de academie s-a instruit și specializat în domeniul meteorologiei aeronautice, iar în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu” și-a definitivat pregătirea de ofițer prognozt. În momentul de față este studentă în al doilea an de masterat și se pregătește în domeniul securității spațiului aerian.

Baza 95 Aeriană se alătură campaniei „Vinerea Verde - Stop! Azi, mașina stă pe loc!”

Personalul Bazei 95 Aeriană s-a alăturat campaniei lansată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și susținută de Ministerul Apărării Naționale în încercarea de a reduce poluarea cauzată de transportul cu mașinile personale.

Potrivit Ministerului Mediului, sub sloganul „STOP! Azi mașina stă pe loc!”, campania încurajează utilizarea transportului alternativ de către angajații din instituțiile publice în scopul reducerii poluării și, implicit, a emisiilor de carbon.

Noi vrem să dăm o mână de ajutor alegând transportul verde și să arătăm că alegerea fiecăruia dintre noi contează!

ECOUL ARIPILOR MOLDAVE

Un salvator pentru Ziua

„Cine salvează viața unui om, salvează lumea întreagă” (Thomas Keneally)

Operatorul căutare-salvare-evacuare (OCSE) este unul dintre membri echipajului de pe un elicopter care participă la misiunile de căutare-salvare-evacuare. Misiunea acestuia este de a evacua supraviețuitorii din anumite zone care au fost surprinse de calamitate sau din zone care sunt într-un pericol iminent. Zonele în care acționează acești operatori sunt foarte greu accesibile. Elicopterul poate acționa pe apă sau pe munte, în aceste zone accesul altor echipaje de salvare fiind uneori chiar imposibil.

Din această categorie face parte și colegul nostru, caporal clasa a III-a Ciprian-Ioan Gherasim, operator căutare-salvare-evacuare în cadrul Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT de la Baza 95 Aeriană.

Caporalul Ciprian-Ioan Gherasim face parte din echipa celor care te poți baza în orice moment și care, prin munca depusă, reprezintă diferența dintre pericol și salvare.

A ales cariera militară datorită valorilor pe care aceasta le promovează, impulsionat fiind de pasiunea pentru meseria practică și garanția stabilității oferită de viața cazană.

BAZA 95 AERIANĂ „EROU CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU”

Mondială a Sănătății

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

Absolvent al Școlii Sanitare Postliceale, a experimentat din anul 2002 până în anul 2008 meseria de parașutist, din 2008 până în anul 2015 a încadrat funcția de sanitar, iar în ultimii 6 ani și-a dedicat viața Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT.

La cei 43 de ani, este căsătorit și are doi copii, fiica de 13 ani dorind să-i calce pe urme, încântată fiind de pasiunea tatălui concretizată atât prin plăcerea exprimată față de meseria practică, cât și și dragul de a veni în fiecare zi cu bucurie în suflet la muncă.

„În cei 19 ani de armată am trăit la înălțime, în apropierea albastrului infinit, indiferent de funcția pe care am ocupat-o, am adunat aproximativ 240 de ore de zbor, timp despre care sunt mândru să vă împărtășesc că am avut parte de un colectiv excepțional.”

Felicitări pentru tot ceea ce faceți și mult succes în îndeplinirea viitoarelor misiuni!

La mulți ani, respect și mulțumiri tuturor celor care aveți grijă de viața și sănătatea noastră!

Iubirea și respectul pentru haina militară

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

„Uniforma militară pe care o îmbrac zi de zi constituie un reper cu o valoare de netăgăduit atât pentru mine, cât și pentru Radu, băiatul meu, care este foarte atras de ea încă de mic. Am ales cariera militară impulsionat fiind de valorile promovate de armată pe care le transmit cu drag mai departe. M-am acomodat într-un ritm rapid în cadrul plutonului, mi-am dezvoltat abilitățile necesare și am acumulat experiență datorită misiunilor din țară.

Activitatea pe care o desfășor zilnic în cadrul Bazei 95 Aeriană îmi oferă posibilitatea să îmi mențin și să îmi perfecționez toate deprinderile acumulate oferindu-mi confortul și satisfacția activității profesionale îndeplinită cu pasiune și responsabilitate. Toate acestea îmi doresc să ofere un plus de valoare muncii pe care o reprezintă în activitatea acestei unități.

Baza 95 Aeriană constituie locul în care vin cu plăcere, iar colectivul Companiei 957 Infrastructură reprezintă a doua familie în cadrul căreia găsesc întotdeauna înțelegere, sprijin și spirit de camaraderie, valori care ne ajută să depășim provocările care apar în ritmul cotidian și să ne îndeplinim cu promptitudine sarcinile încredințate.

Realizările de dinaintea devenirii militare m-au făcut să-mi doresc mai mult, iar la îndemnul și susținerea colegilor am ajuns să trăiesc momentul din care a început și plenitudinea mea profesională pentru care sunt profund recunoscător.”

Sergentul Gheorghe Hanu este subofițer specialist în cadrul Companiei 957 Infrastructură și face parte din echipa Bazei 95 Aeriană. A urmat de-a lungul timpului diferite cursuri și programe de perfecționare precum Cursul de mașiniști pentru mașini, terasamente și utilaje cale” sau „Cursul de bază explozivi improvizați”.

Colegul nostru este căsătorit și are un băiat căruia îi transmite mult drag pentru viața militară, fiind promotorul devizei „Fără curaj nu ai glorie”.

se transmit din generație în generație

Ziua Internațională a Îmbrățișărilor

Ne dorim din toată inima să revenim la normalitatea îmbrățișărilor cât mai repede cu putință deoarece prin intermediul acestora se transmite căldură sufletească și o stare de bine.

„Cel mai omenesc fel de a zbura este îmbrățișarea.”
(Escandar Algeet)

15 MAI

Ziua Poliției Militare și a Apărării CBRN

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

Ziua Poliției Militare se sărbătorește în fiecare an la 15 mai, amintind de data la care, în 1990, a fost emis Ordinul ministrului Apărării Naționale, prin care s-au înființat unitățile și subunitățile de poliție militară din Armata României.

Responsabilitățile privesc controlul, menținerea și restabilirea disciplinei militare, controlul traficului rutier, asigurarea ordinii și disciplinei militare în timpul unor activități și ceremonii la care participă efective militare, asigurarea pazei și apărării unor obiective militare sau de interes militar și a unor transporturi militare speciale.

Astăzi se împlinesc 98 de ani de când arma Apărare CBRN a luat ființă. Arma Apărare Chimică, Biologică, Radiologică și Nucleară, pe scurt CBRN, a luat naștere, la 15 mai 1923, în momentul în care gazele toxice au fost utilizate pe timpul Primului Război Mondial, pe frontul de vest, fapt care a dus la mari pierderi de vieți omenești. Numele acestei arme a suferit modificări, denumindu-se de-a lungul timpului și apărare contra gazelor, arma chimică, apărare antichimică sau apărare NBC.

Unul dintre continuatorii tradiției acestei nobile arme este și plutonierul Iosif-Gabriel Hodea, subofițer specialist la Subcentru de analiză și prognoză CBRN al Centrului 95 Operații Aeriene din cadrul Bazei 95 Aeriană. Colegul nostru dovedește pasiune pentru tot ceea ce face și dedicare deplină armei pe care o reprezintă, absolvind pe parcursul timpului numeroase programe de perfecționare în domeniul CBRN precum cursurile de specializare în proceduri automate de raportare și avertizare a evenimentelor CBRN.

„Am început cu viața de seminarist și eram obișnuit cu un program strict așa că mi-a fost ușor să trec de la o ținută neagră la una verde. Arma CBRN a venit ca o alternativă de lungă durată, datorită faptului că în arma poliție militară, vârsta de trecere în rezervă era de 35 de ani, iar în arma NBC era de 45 de ani. Mai câștigam 10 ani de armată.

Carierea mea de militar a început la Baza 95 Aeriană și nici nu știu când au trecut 15 ani jumătate.

Mă bucur că am lângă mine colegi dornici să învețe, să fie pregătiți și asta mă face să fiu mândru că sunt coleg cu ei. Când a fost nevoie au urmat cursuri de perfecționare, așa că nu vorbesc singur când e vorba de CBRN.

La început, activitatea CBRN (NBC) era considerată „murdară” din cauza prafului de talc cu care era întreținut echipamentul de protecție. Acum armata s-a modernizat și ne „murdărim ” doar cu informații noi. Este o armă vastă care necesită studiu îndelungat și cel mai important lucru - antrenament asiduu în folosirea echipamentelor de protecție individuală.

Cel mai mult îmi place când încep să vorbesc despre Apărare CBRN și văd toți ochii ațintiți de uimire a celor ce asculta. Niciodată nu poți spune că le știi pe toate. Mereu găsesc lucruri noi de învățat și povestit.

De la SGP de NBC la subofițer specialist CBRN cred că e normal să mă gândesc și la următorul pas - ofițer CBRN. Pentru asta m-am pregătit, am început și am finalizat o facultate de inginerie chimică.

Lucrând în unitate de aviație sunt obișnuit să privesc în sus. Sper că cercetările în domeniul apărării CBRN să evolueze și armata noastră să achiziționeze aparatura și tehnica necesară, pe care să o folosim cât mai bine în sprijinul colegilor noștri. Văd cu regret că mulți specialiști trec în rezervă și puțini sunt cei care îmbrățișează cu drag aceasta armă tocmai prin prisma faptului că e mult de muncă și mult de învățat.

A fi specialist în arma CBRN este pentru mine „cireșa de pe tort”. Cred că lumea din jurul meu are nevoie de cineva care să le explice cum să se protejeze într-un mediu contaminat CBRN și acum, după atâta timp de când activez ca specialist CBRN, nu mi-aș dori să fac altceva deoarece îmi place foarte mult tot ceea ce realizez aici.”

Foto: Lt. Mădălina BURLACU,
Lt..Alexandru NASTASA

Text: Lt. Mădălina BURLACU

„Oamenii care se uită la stele,”

Caruselul zborului se rotește altfel atunci când traiectele cerului au parfum de primăvară și, mai ales, cu garanția și siguranța strictelor coordonări ale controlorului de trafic aerian.

Din echipa celor care oferă siguranța colegilor din aer și a aeronavelor care spintecă albastrul cerului face parte și plutonier major Mihaela Patriche, controlor de trafic aerian operațional.

Ochii de la sol ai pilotului, cum sunt numiți controlorii, reprezintă una dintre cele mai stresante și solicitante meserii care presupune un set de calități care îi face unici pe reprezentanții ei.

De toate acestea și nu numai dă dovadă și colega noastră care face parte din colectivul Bazei 95 Aeriană din anul 2004 și care ne-a mărturisit că, deși au existat tentative de schimbare a direcției, acestea nu s-au finalizat deoarece nu s-a văzut niciodată făcând altceva în armată datorită pasiunii față de munca ei.

nu se tem de întuneric"

Foto, tex: lt. Mădălina BURLACU

Mihaela este primul controlor de trafic aerian, subofițer, care a participat în anul 2005 într-o misiune internațională - ALTHEA. De asemenea, a obținut locul al II-lea în anul 2006 la subofițerul anului în Statul Major al Forțelor Aeriene, iar din 2008 până în 2011 a fost detașată 3 ani la Napoli, Italia (Public Affairs Office).

Nu doar din punct de vedere profesional, rezultatele ei dovedesc o experiență remarcabilă. Mihaela are o familie minunată cu doi copii în care băiatul și-ar dori să urmeze tradiția familiei și să devină pilot, la fel ca tatăl său, iar Diana, fiica, e IT-ist pentru o mare companie, în Anglia.

Colega noastră reprezintă un model de implicare profesională și onoare militară și se conduce după deviza „Oriunde te îndrepti, indiferent de vreme, adu cu tine întotdeauna strălucirea propriului tău soare”, constituind materializarea acestor cuvinte în tot ceea ce face.

Trageri în Polig

Militarii Bazei 95 Aeriană participă în această perioadă la exercițiul cu trageri reale de luptă AZUR 21.11 care se desfășoară în Poligonul Capu Midia.

Deși condițiile meteo au crescut nivelul de dificultate al exercițiului, tragerile s-au realizat într-un mod optim, fiind executate din opriri scurte și cu timp foarte scurt de reacție.

*Ne
antrenăm
împreună!*

La acest exercițiu participă unități de artilerie antiaeriană din cadrul Forțelor Aeriene, iar activitatea se realizează cu respectarea măsurilor de prevenire și combatere a virusului SARS-CoV-2.

onul Capu Midia

Foto: Lt. Anca MEDREA

Un elicopter de tip IAR-330 Puma SO-CAT aparținând Bazei 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” a executat, în perioada 18-19 martie 2021, trageri cu o rachetă de tip Spike și cu proiectile reactive neregulate, asupra unei ținte navale instabile, situată la 7 km în larg, în scopul omologării Poligonului de la Capu Midia din cadrul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu”.

De asemenea, s-au efectuat trageri și cu tunul de bord în țintă terestră.

Aceste sesiuni de trageri aer-navă au reprezentat o premieră și o oportunitate de exersare a unor noi tehnici de zbor și de antrenament, prin intermediul cărora au fost îndeplinite cu profesionalism și devotament misiunile încredințate.

BAZA 95 AERIANĂ „EROU CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU”

Trageri în poligonul Gârleni

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

Procesul de instrucție al militarilor Bazei 95 Aeriană a continuat cu ședințe de tragere pe timp de zi și de noapte, cu diferite categorii de armament, în poligonul Gârleni.

Ședințele de tragere s-au realizat în colaborare cu instructori specializați din cadrul Forțelor pentru Operații Speciale.

Prin intermediul acestor ședințe, militarii și-au îndeplinit cu succes obiectivele stabilite și au pus în practică cunoștințele dobândite de-a lungul timpului, obținând rezultate foarte bune.

Activitățile s-au desfășurat cu respectarea strictă a distanțării sociale și a celorlalte prevederi în vigoare, în contextul actual al pandemiei COVID-19.

Ziua Automobilistilor Militari

Foto, text: lt. Mădălina BURLACU

Cu o istorie de 104 ani de la înființarea Regimentului de Tracțiune Automobilă de la 1 martie 1917, arma auto și-a dovedit importanța deosebită pe care o are în desfășurarea oricărei acțiuni militare.

„Motorul logisticii în luptă” presupune muncă, perseverență și comunicare, reprezentând o armă purtată cu mândrie de resursa umană specific specializată.

Ziua CISM

Personalul Bazei 95 Aeriană a marcat Ziua Consiliului Internațional al Sportului Militar (C.I.S.M.) prin activități sportive. Acestea s-au desfășurat cu un număr restrâns de participanți și cu respectarea măsurilor de protecție sanitară și distanțare fizică în scopul prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19.

Ziua Internațională a Sportului Militar este reprezentată de motto-ul „Prietenie prin sport” și se sărbătorește anual, la data de 18 februarie, data constituirii Consiliului Internațional al Sportului Militar, la Nice, în Franța.

Scopul acestei organizații este de a promova educația fizică și activitățile sportive între forțele armate, ca mijloc de întărire a păcii în lume.

„Motivația aduce mișcare, mișcarea aduce viață.”

BAZA 95 AERIANĂ „EROU CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU”

Noi misiuni în zborul timpului

La Baza 95 Aeriană a avut loc ceremonia de trecere în rezervă a maestrului militar clasa I Teodor-Cătălin Mîcîială, a plutonierului adjutant principal Cristian Barcan și a plutonierului adjutant Costică Ciocodan.

Pe parcursul întregii cariere militare, colegii noștri au dat dovadă de profesionalism, devotament și implicare, reprezentând dovada incontestabilă a faptului că tricolorul din inimă rămâne veșnic pecetea iubirii de patrie.

„Onoarea vieții mele a fost aceea de cadru militar activ al Armatei României și să lucrez în cea mai frumoasă bază aeriană din România. A venit și momentul în care eu să fiu cel din fața formației care să spună tovarășilor de arme că își ia rămas bun de la ei. Au trecut aproape 30 de ani de când am intrat în această unitate, iar la momentul retragerii privesc în urmă cu mândrie.”-plutonier adjutant Costică Ciocodan.

Îi felicităm pentru modul responsabil în care și-au onorat activitatea, iar pentru acest nou început, le dorim pensie lungă, multă sănătate și bucurii alături de cei dragi!

Mutări pe tabla de șah a vieții

La Baza 95 Aeriană a avut loc festivitatea de trecere în rezervă a colonelului Mihai Blaga, a plutonierului adjutant Gheorghe Moscalu și a sergentului major Nicolae-Daniel Colț.

De 34 de ani cadru militar și de 20 de ani la Baza 95 Aeriană, pentru colonelul Mihai Blaga nu se încheie doar o etapă și pornește pe un nou drum, ci, mai ales, lasă un gol imens în sufletul întregului colectiv. Un om care a sfințit locul și pentru care dreptatea a fost literă de lege și-a pus amprenta asupra a tot ceea ce a putut modela în cel mai înțelept mod cu putință, retrospectiva profesională fiind una de elită. În acest context, pentru rezultatele deosebite obținute în activitatea desfășurată, i s-a conferit Emblema de Merit „În Serviciul Armatei României” clasa I.

Aflați la finalul unei etape importante din viața lor, protagoniștii momentului au adresat cuvinte de mulțumire și au fost felicitați pentru profesionalismul și dăruirea manifestate pe parcursul activității desfășurate în cariera militară și a contribuției aduse instituției militare.

Le dorim multă sănătate, pensie lungă și să păstreze în suflet valorile pe care le-au cultivat într-o desăvârșită viață dedicată hainei militare!

Noi zboruri

La Baza 95 Aeriană a avut loc o festivitate care a marcat două momente importante pentru camarazii noștri, eliberarea din funcția de comandant al Batalionului 954 Artilerie Anti-aeriană și numirea în funcția de comandant al Batalionului 635 Apărare Antiaeriană „Precista” a locotenent-colonelului Ioan Pricob și ceremonia de trecere în rezervă a maistrului militar principal Sergiu Chirilă și a plutonierului adjutant principal

Julian Lungu.

„Timpul este o valoare de sentiment: pentru unii trece prea repede, pentru alții prea încet. Această remarcă o fac și eu, acum, la momentul despărțirii de instituția care m-a creat ca om și ca profesionist. Am învățat multe în aproape 30 de ani de carieră militară, cu soare, furtună, intemperii și împliniri. Mi-a fost a doua familie în care am râs, am plâns, am greșit, am realizat și am iubit. Am iubit această familie a aviatorilor și o voi iubi neconștient”, ne-a mărturisit maistrul militar principal Sergiu Chirilă.

Colectivul le urează multă sănătate și împliniri, să se bucure de o pensie lungă alături de cei dragi și să păstreze în suflet valorile și spiritul Bazei 95 Aeriană cu onoarea și demnitatea pe care le-au demonstrat și pe parcursul carierei militare!

Emoțiile bilanțului profesional

La Baza 95 Aeriană a avut loc ceremonia de trecere în rezervă a plutonierului adjutant Dănuț Vrânceanu și festivitatea de pensionare a doamnei Elena Cergoveanu.

Pe parcursul întregii cariere, colegii noștri au dat dovadă de profesionalism, devotament și implicare, onorându-și activitatea cu responsabilitate și prețuire.

„În cei 29 de ani de carieră militară am făcut ce mi-a plăcut și am simțit că sunt militar. A lucra ca administrator timp de 26 de ani în specialitatea armamentelor și muniției a fost ceea ce mi-am dorit cel mai mult de la viață. Celor care rămân le transmit motivația de a se implica în toate activitățile, cursurile și programele de perfecționare deoarece tot ce învață le va folosi la un moment dat.” – plutonier adjutant Dănuț Vrânceanu

„După 42 de ani de activitate, din care 17 petrecuți în această frumoasă unitate sunt foarte mândră de ceea ce am realizat alături de colegii mei și pentru că am reușit să aducem fericire oamenilor prin munca noastră. Vă urez multă sănătate, înțelepciune, respect unul față de

celălalt și multă credință în Dumnezeu!” – doamna Elena Cergoveanu

Pentru rezultatele deosebite obținute și profesionalismul demonstrat în decursul întregii cariere, îi felicităm și le urăm pensie lungă, multă sănătate, bucurii și împliniri alături de cei dragi!

O carieră militară la superlativ

La Baza 95 Aeriană a avut loc ceremonia de trecere în rezervă a maestrului militar principal Dănuț Botezatu.

Îl felicităm pentru modul responsabil în care și-a onorat activitatea și pentru profesionalismul de care a dat dovadă pe parcursul anilor petrecuți în slujba armatei.

Final de carieră încărcat de emoție!

La Baza 95 Aeriană a avut loc ceremonia cu ocazia pensionării colegelor noastre, Sandu Mariana și Tănasă Lenuța.

„După 42 de ani de activitate din care 25 de ani în această unitate, a sosit astăzi momentul pensionării. Am însă un regret acum, la final de drum. Nu voi mai putea retrăi toate acele momente frumoase ce mi-au adus satisfacții profesionale de-a lungul carierei. Mi-am ghidat pașii după următorul motto: << Bucură-te de fiecare zi așa cum vine ea, de oameni așa cum sunt ei! Trecutul m-a învățat să apreciez prezentul și nu vreau să îl stric îngrijorându-mă exagerat de viitor. Viața poate fi trăită oriunde. Decorul nu are nicio importanță, esențială e intensitatea.>>” au fost gândurile împărtășite de doamna Tănasă Lenuța.

„Sunt foarte fericită că am făcut parte din acest colectiv. De-a lungul timpului am avut foarte multe realizări profesionale și personale. Am cunoscut oameni minuați și de la fiecare am învățat ceva bun. Mulțumesc șefilor, colegilor și colaboratorilor pentru sprijinul acordat în îndeplinirea sarcinilor de serviciu. Vă doresc tuturor multă sănătate, bucurii și realizări. Fiți optimiști, încrezători și sperați că într-o zi totul va fi posibil dacă vă doriți cu adevărat. Munciți și vă rugați. Cu siguranță veți fi ascultați, dar toate se vor petrece la timpul lor.”, ne-a transmis plină de emoție doamna Sandu Mariana.

Colectivul unității le urează multă sănătate și împliniri, să se bucure de o pensie lungă alături de familie și să păstreze în suflet, cu onoare și demnitate, valorile și spiritul Bazei 95 Aeriană!

O nouă etapă pentru tricolorul din inimă

La Baza 95 Aeriană a avut loc ceremonia de trecere în rezervă a colegilor noștri, locotenent-colonel Aurel-Stelian Vasiliu, plutonier adjutant principal Ioan Rusu și plutonier adjutant Marius-Emil Afrențoaiei.

„Din tot ce am făcut în această unitate în cei 28 de ani

petrecuți aici, cel mai mult mi-a plăcut să fiu artilerist și dacă aș avea oportunitatea să o iau din nou de la capăt tot asta mi-aș dori să fac. Le mulțumesc tuturor pentru tot ce au făcut și le doresc multă sănătate!" – locotenent-colonel Aurel-Stelian Vasiliu.

„Din cei 27 de ani de carieră militară și cu gândul la tot ce am făcut, cel mai mult o să-mi lipsescă zborul cu toate

activitățile adiacente lui și colegii care ocupă un loc special în sufletul meu. Acum, la final de carieră, îmi iau rămas bun de la comandant, colegi și viața cazonă și rămân cu plăcerile mele nevinovate. Țin să vă mulțumesc din suflet pentru că mi-ați fost colegi și prieteni!" – plutonier adjutant principal Ioan Rusu

„Pe parcursul a aproape 26 de ani în care m-am dedicat armatei, cei mai frumoși au fost ultimii 8 în care am avut bucuria și onoarea de a face parte dintr-o echipă minunată care o să-mi lipsescă enorm. Tot ce s-a întâmplat aici ne-a unit și a creat între noi legături puternice care astăzi îmi creează atât fericire pentru tot ce am realizat, cât și regret la gândul că mă despart de ei." – plutonier adjutant Marius-Emil Afrențoaiei.

Ne exprimăm aprecierea și recunoștința pentru întreaga activitate profesională, devotamentul și implicarea de care au dat dovadă de-a lungul carierei militare în care și-au îndeplinit cu demnitate și responsabilitate misiunile încredințate.

Le mulțumim pentru efortul depus și le dorim multă sănătate și pensie lungă!

Satisfacția unei cariere onorante

La Baza 95 Aeriană a avut loc astăzi ceremonia de trecere în rezervă a maistrului militar clasa I Costel Bucur.

Pe parcursul a aproape 30 de ani de carieră militară, colegul nostru a ridicat onestitatea la rang de virtute și a dat dovadă de profesionalism, respect și devotament față de valorile naționale.

Pentru acest nou început, îi dorim pensie lungă, multă sănătate și să-și îndeplinească toate dezideratele alături de familie și cei dragi!

Un sfârșit este doar un nou început!

La Baza 95 Aeriană a avut loc ceremonia de trecere în rezervă a sergentului major Tiberiu - Claudiu Dima.

„Venind acum 9 ani în această unitate, aveam un sentiment pe care nu puteam să îl exprim în cuvinte. Același sentiment mă încercă și astăzi la plecare. Datorită colegilor am reușit să mă integrez ușor în această familie. Vă mulțumesc pentru că m-ați acceptat cu bune, cu rele și că ați avut încredere în mine!”

Colectivul unității îi urează multă sănătate și împliniri, să se bucure de o pensie lungă alături de familie și să păstreze în suflet, cu onoare și demnitate, valorile și spiritul Bazei 95 Aeriană!

Schimbare de direcție în zborul timpului

La Baza 95 Aeriană a avut loc ceremonia de trecere în rezervă a maistrului militar principal Mihai-Florin Măgdălin.

Pe parcursul a aproape 30 de ani de carieră militară din care 24 de ani la Baza 95 Aeriană, colegul nostru a dat dovadă de respect, implicare și devotament în toate misiunile încredințate, mărturisind că și-a dedicat întreaga viață iubirii de patrie.

Pentru rezultatele deosebite obținute și profesionalismul demonstrat în decursul întregii cariere militare, îl felicităm și îi urăm pensie lungă, multă sănătate, bucurii și împliniri alături de cei dragi!

Inaugurarea anilor de aur

La Baza 95 Aeriană a avut loc o ceremonie care a marcat un moment emoționant pentru colegul nostru, maistru militar clasa I Florin-Narcis Sion, prin trecerea în rezervă după o prodigioasă activitate în cadrul armatei. Îl felicităm pentru implicarea și profesionalismul de care a dat dovadă de-a lungul timpului și îi dorim pensie lungă și frumoasă alături de cei dragi!

Un nou capitol în misiunea vieții

La Baza 95 Aeriană a avut loc ceremonia de trecere în rezervă a plutonierului adjutant Vasile-Gabriel Severin.

Pe parcursul a 25 ani de carieră militară, din care 20 de ani dedicați Bazei 95 Aeriană, colegul nostru a ridicat onestitatea la rang de virtute și a dat dovadă de profesionalism, respect și devotament față de valorile naționale.

„Colectivul din care am făcut parte a fost unul foarte bun, iar parcursul meu profesional presărat cu urcușuri și coborâșuri, dar peste care am trecut întotdeauna cu bine. Vă mulțumesc tuturor pentru sprijinul acordat și vă doresc să ajungeți să vă vedeți visurile îndeplinite!”

Pentru acest nou început, vă dorim pensie lungă, multă sănătate și să vă îndepliniți toate dezideratele alături de familie și cei dragi! Anii ce vor veni să vă aducă sănătate, împliniri și liniște sufletească.

Născut sub

Text: lt. Mădălina BURLACU

Foto: lt. Alexandru NĂSTASĂ, lt. Mădălina BURLACU

Zborul reprezintă un proces continuu de perfecționare care, de cele mai multe ori, ia naștere încă din copilărie și nu se încheie niciodată. Din echipa celor motivați și determinați să-și urmeze visul și pentru care satisfacțiile profesionale nu au întârziat să apară, fiind în prezent cel mai tânăr instructor pe IAR 330, face parte și colegul nostru, căpitanul Aurel Danțiș, pilot în cadrul Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT de la Baza 95 Aeriană.

„La fel ca orice copil care este impresionat de uniforma militară, așa am fost și eu când, în cadrul unei campanii de promovare a instituțiilor militare de învățământ, am aflat că există trei colegii militare de prestigiu în țară. Din acel moment am știut că o carieră militară este ceea ce îmi doresc pentru mine, pentru viitorul meu, iar eforturile mele s-au îndreptat într-o singură direcție, aceea de a fi admis ca elev al Colegiului Național Militar „Dimitrie Cantemir” din Breaza, ceea ce am și reușit.

În prezent fac parte din Escadrila 952 Elicoptere SOCAT, o subunitate unde primează lucrul în echipă, cu oameni profesioniști și dedicați, de la care am avut multe lucruri de învățat și care au contribuit semnificativ la dezvoltarea mea ca pilot.”

zodia zborului

„Pentru mine zborul înseamnă împlinire și libertate! Meseria de pilot este o pasiune, iar cea de pilot militar o atitudine!

Îmi doresc ca în următorii ani să-mi continui cariera de pilot în Baza 95 Aeriană și să contribui cât pot de mult la menținerea nivelului ridicat de pregătire pe care îl avem, iar atunci când mă voi simți pregătit, să urmez cursurile unui master de comandă.”

Căpitanul Aurel Danțiș face parte din Escadrila 952 Elicoptere SOCAT de la Baza 95 Aeriană, fiind absolvent al Academiei Fortelor Aeriene unde a continuat și studiile masterale. De asemenea, a urmat cursurile Școlii Superioare de Aviație Civilă, precum și alte cursuri de pregătire profesională atât în țară, cât și în străinătate. Cu o vechime în armată de 14 ani și din anul 2015 la Baza 95 Aeriană, atunci când a fost încadrat în prima funcție de pilot, colegul nostru are 29 de ani și vine din județul Vrancea.

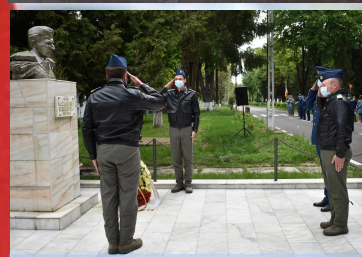
Alexandru Șerbănescu - 109 ani

de la nașterea celor mai strălucitoare aripi

Foto: lt. Mădălina BURLACU,
lt. Alexandru NĂSTASĂ,
Emanuel IACOB
Text: lt. Mădălina BURLACU

Nume de legendă în paginile de istorie ale aviației române, Alexandru Șerbănescu s-a născut la data de 17 mai 1912 în satul Vlaici, comuna Colonești, județul Olt.

Arc peste timp, militarii Bazei 95 Aeriană au onorat numele cavalerului cerului pe care îl purtăm cu mândrie și recunoștință, printr-un ceremonial militar și religios cu depuneri de coroane, cinstindu-i astfel memoria.

Pentru faptele sale de vitejie, Alexandru Șerbănescu a fost decorat cu ordinele „Virtutea Aeronautică”, „Steaua României”, „Crucea de Fier”, „Coroana României”, și cu cea mai înaltă distincție – Ordinul Militar „Mihai Viteazul”.

Cu 590 de misiuni de luptă, 237 de lupte aeriene și 55 de victorii a construit un postament de nezdrcinat care l-a situat în vârful piramidei zburătorilor români.

Veșnică recunoștință unei vieți dedicată în cinstea aripilor românești și unui zburător spre nemurire!

Ziua Națională a Egalității de

Ziua egalității de șanse între femei și bărbați este marcată, în România, la 8 mai, fiind instituită prin Legea 23/2015 și având ca scop promovarea egalității de șanse între sexe ca parte integrantă a politicii sociale.

Astfel, începând cu anul 2015, ziua de 8 mai a devenit Ziua egalității de șanse între femei și bărbați, marcându-se în mod simbolic, importanța acestei problematici pentru societatea românească în ansamblul ei.

„Temeiul dreptății”

e Șanse între Femei și Bărbați

... este doar egalitatea."

Seneca]

CPT. AV.
ALEXANDRU
ERBANESCU
1912-1944

RÂNDURI DIN ISTORI

101 ANI DE

În contextul în care prin intermediul istoriei se vede trecutul, prezentul și viitorul, unitatea asupra căreia s-a pus pecetea unui centenar, a fost înființată pe 16 iunie 1920 pe aerodromul Tecuci, inițial sub denumirea de Centrul de Instrucție al Aviațiunii, cu misiunea de a perfecționa pregătirea personalului navigant, tehnic și de alte specialități, necesar aviației române.

În anul 1924, în urma unei reorganizări a aeronauticii, ia naștere Centrul de Instrucție al Aeronauticii. După 1945, Centrul de Instrucție al Aeronauticii a fost supus unor restructurări și redisolcări, funcționând consecutiv în localitățile Mediaș, Tecuci, Buzău, după care în anul 1953, Centrul de Instrucție al Aeronauticii este desființat, sarcinile sale fiind preluate de alte instituții de învățământ.

Martor al trecutului, exemplu și înștiințare a prezentului, dar și avertisment al viitorului, invazia Cehoslovaciei a declanșat impunerea unor măsuri pentru apărarea teritoriului, primele dintre acestea fiind luate în zona Moldovei prin înființarea la Bacău a singurului aeroport militar din Moldova. Pe 21 august 1968, colonelul Aurel Niculescu, comandantul Aviației Române, i-a înmănat comanda aerodromului, devenit atunci singurul aeroport militar din toată zona Moldovei, colonelului Ioan Puia, comandantul Centrului de Instrucție al Piloților din Bacău.

Pod între trecut și prezent, la 1 decembrie 1968, pe aerodromul Bacău a renăscut Centrul de Instrucție al Aviației după mai bine de un deceniu și jumătate în care Bacăul nu a mai avut aerodrom militar, iar ecou pe drumul neamului, începând cu anul 1969, Centrul de Instrucție a participat nemijlocit la trecerea tinerilor piloți pe avionul supersonic MiG și la perfecționarea pregătirii cadrelor Aviației Militare pentru diferite funcții și specialități necesare acestora, concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice unei unități de aviație.

În următorul an, 1969, aveau să ajungă la Bacău aeronavele MiG-21. Prin urmare, elevii care urmau să zboare cu supersonicul ajungeau mai întâi la Bacău unde își completau orele necesare zburând cu MiG-ul 15, după care făceau trecerea pe MiG-21.

În perioada 1969-1995, unitatea de la Bacău a asigurat trecerea pe avionul supersonic a unui număr de piloți echivalent cu efectivele a peste 10 regimente de aviație și a asigurat perfecționarea pregătirii de specialitate a peste 5500 de militari din Aviația Militară.

În anul 1970, noul comandant de la Bacău era colonelul Moraru Gheorghe, iar locțiitorul comandantului unității devenise colonelul Puia Ioan, funcție care avea să o ocupe până la ieșirea la pensie, în anul 1975. Acesta s-a ocupat special de pregătirea primului cosmonaut român, Dumitru Prunariu, pentru plecarea la Moscova.

Pentru că istoria este un joc pe care îl joacă cei mai buni, la 31 octombrie 1974, primul avion de vânătoare cu reacție românesc IAR-93, construit și fabricat în România, în colaborare cu Iugoslavia, după al Doilea Război Mondial, pilotat de căpitan-comandorul Gheorghe Stănică a efectuat primul său zbor pe aerodromul Bacău, la 14 mai 1981, iar nava sovietică SOIUZ 40, cu un echipaj româno-sovietic și-a luat startul de pe aerodromul Baikonur, înscriindu-se pe o orbită cosmică circumterestră, epopeea spațială a cosmonautului Dumitru Prunariu începând la Centrul de Instrucție al Aviației de la Bacău în anul 1977.

A BAZEI 95 AERIANĂ EXISTENȚĂ

În perioada octombrie 1992- august 2003, în dotarea unității a intrat aeronava AN-2, cu rol de a executa misiuni de transport și parașutare.

În fața istoriei, la 25 august 1995, a apărut Baza 95 Aeriană de Aviație Vânătoare și Bombardament, destinată să asigure pregătirea și ducerea acțiunilor de luptă ale Grupului 95 Aviație Vânătoare, iar din decembrie 1997 piloții militari din Baza 95 Aeriană au fost primii care au executat trecerea pe MiG 21 Lancer, varianta modernizată a MiG 21, aeronavă ce execută și în prezent Serviciul de Luptă Poliție Aeriană în celelalte baze aeriene subordonate Statului Major al Forțelor Aeriene.

La 1 mai 2001, în cadrul unui amplu proces de restructurare a Armatei României, Baza 95 Aeriană de Aviație Vânătoare și Vânătoare Bombardament se transformă în Centrul 95 Trecere pe Avioane Supersonice, iar Grupul 95 Aviație Vânătoare se transformă într-o escadrilă de aviație vânătoare-bombardament și o escadrilă de vânătoare în organica Centrului 95 Trecere pe Avioane Supersonice, iar la data de 1 iulie 2004 are loc transformarea Centrului 95 Trecere pe Avioane Supersonice în Baza 95 Aeriană. De asemenea, din mai 2001, în organigrama unității apar și două escadrile de elicoptere, prin mutarea acestora de la Tecuci, având în dotare elicoptere IAR 316 Allouette și IAR 330 Puma.

Arc peste timp, la 27 mai 2006, unității militare i-a fost acordat Drapelul de Luptă, iar începând cu 1 decembrie 2006, Bazei 95 Aeriană i se conferă denumirea onorifică „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu”. La 30 iulie 2009, locotenentul aviator Simona Mărean a executat pe aerodromul Bacău, un zbor în simplă comandă pe un avion MIG-21 Lancer, fiind prima femeie pilot pe supersonic din Armata României.

La 1 iulie 2010, ca urmare a procesului de transformare a Armatei României, Baza 95 Aeriană a devenit Flotila 95 Aeriană „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu”, iar Drapelul de luptă al unității a fost decorat cu Ordinul Virtutea Aeronautică în grad de cavaler”.

În iulie 2010, unitatea primește în dotare elicoptere de tip IAR 330 SOCAT, iar din februarie 2012, intră în dotarea bazei avioane IAR 99 Șoim.

La 1 decembrie 2013, se reînființează Baza 95 Aeriană, prin reorganizarea Flotilei 95 Aeriană “Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu”.

Baza 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” a primit în data de 16 iunie 2020, pecetea unui centenar în cadrul ceremoniei decorării Drapelului de Luptă cu Ordinul Național „Pentru Merit” în grad de Cavaler, cu însemn de pace, pentru militari, în semn de apreciere a profesionalismului și a rezultatelor importante obținute de către personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice și pentru contribuția avută la promovarea imaginii Armatei României.

Baza 95 Aeriană participă la apărarea spațiului aerian național în zona de responsabilitate, oferă sprijin aerian celorlalte categorii de forțe, contribuie la constituirea pachetelor de forțe dislocabile, asigură instrucția avansată în zbor a piloților și sprijină autoritățile publice centrale și locale în situații de urgență.

Unitatea a participat cu succes la numeroase exerciții și misiuni naționale și internaționale din care amintim: PLATINUM EAGLE 19.1 în perioada 11-22 martie 2019, FA-SIRETUL 19.8 cooperare cu IJSU, GJM Bacău - 26 martie 2019, LUPII NEGRII 19.08.3 instrucție în comun cu B 151 I - 05-12 aprilie 2019, SUMMIT UE - BRUXELLES - 9 mai 2019, JUNCTION STRIKE - 19 aprilie-21 iunie 2019, JUSTICE SWORD 19 - 12-14 iunie 2019, STEEL 2019 - 04-06 iunie 2019, RADU II 19 - 12 septembrie 2019, ZILELE NATO LA OSTRAVA 21-22 septembrie 2019, CONCORDIA 19 07-13 octombrie 2019, AFTER SHOCK 19.2 – Exercițiu în comun cu detașament CFOS - 20 octombrie -15 noiembrie 2019, 2021 — DACIA 21 LIVEX.

Pentru cunoașterea trecutului prin raportare la prezentul Bazei 95 Aeriană, aceasta este reprezentată cu succes în teatrele de operații din Afganistan, Mali, Bosnia și Herțegovina și Republica Democrată Congo.

MISIUNE ÎNDEPLINITĂ!

№r. 1/2021

